

OUR LIFE

НАШЕ ЖИТТЯ

ВИДАЄ
СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

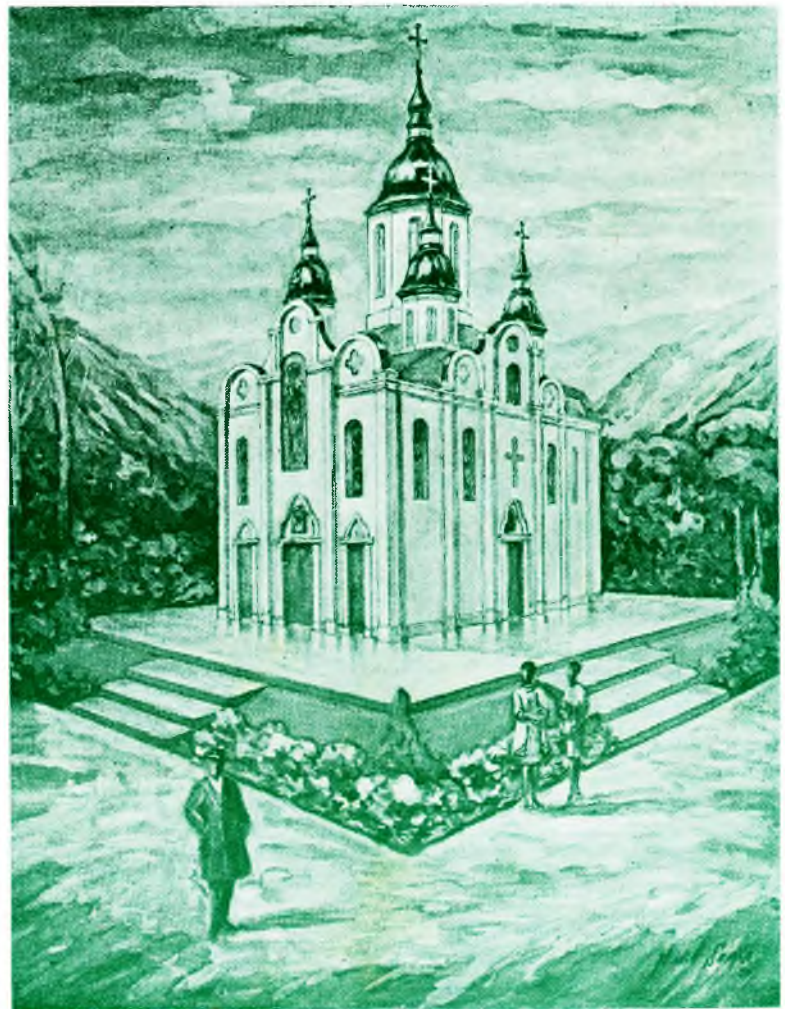
Published by
Ukrainian National Women's
League of America, Inc.
4936 N. 13th St.
Philadelphia, Pa. 19141

Червень

6

June

1971

Проект української православної церкви на „Верховині“

НАШЕ ЖИТТЯ

P. XXVIII. ЧЕРВЕНЬ Ч. 6.

Видає Союз Українок Америки раз у місяць за винятком серпня
 Редагує Колегія — Лідія Бурачинська,
 Рута Галібей, д-р Наталя Ішук, Олена
 Лотоцька, Уляна Любович, Марія Оде-
 жинська, Ірина Пеленська, Марта Тар-
 навська, Наталя Чапленко.

Листування й передплату висилати
 на адресу:

4936 N. 13th St.
 Philadelphia, Pa. 19141
 Tel. DA 4-7304

Річна передплата в США і Канаді
 від січня 1970 \$6.00
 Піврічна передплата \$3.00
 Річна передплата в Англії 2 ф. ст.
 Річна передплата в Австралії 4 а. д.
 Річна передплата у Франції 15 н. фр.
 Річна передплата в Німеччині 12 н. м.
 Річна передплата в Бельгії 150 б. фр.
 В інших країнах рівноварт. 5 ам. дол.
 Поодинокі число 60 центів

З М І С Т :

Г. Черінь: Сад
 О. Грабовенська: На нових шляхах
 Т. О'Ніл: Наша участь у громадсько-
 му житті
 Ната: Інтерв'ю з делегатками
 МЗО: Вентиль безпеки
 Д. Бойчук: Літературна спадщина
 Наші народні строї
 Л. Буря: Візії нашої дійсності
 Конвенційний Комітет
 Резолюції XVI. Конвенції
 Н. К.: Щотижневе прання
 Городиня
 О. Цегельська: Не смакували ягідки
 К. С.: Наздоганявся
 М. Дейко: Чому крокодил нападає на
 людину?
 В. Krawciw: x x x
 Understanding the Problem

На обгортці:

Рисунок на обгортці представляє
 проєкт церкви свв. Апостолів Петра
 і Павла, що має бути збудована на
 оселі „Верховина“ в Глен Спей, Н. Й.
 Проєкт виконала мисткиня й архітект
 Надія Сомко.

OUR LIFE

VOL. XXVIII JUNE No. 6

Edited by Editorial Board
 Monthly publication except August,
 of the Ukrainian National Women's

League of America, Inc.
 4936 N. 13th St.
 Philadelphia, Pa. 19141
 Tel. DA 4-7304

Subscription in the United States
 of America \$6.00 per year, half year
 \$3.00. Subscription in Canada \$6.00
 per year, half year \$3.00. Subscrip-
 tion in England 2 pound sterling
 per year. Subscription in Australia
 4 Austr. dollars per year. Subscrip-
 tion in France 15 s. fr. per year.

Entered as second class matter July
 8, 1944, at the Post Office at Phila-
 delphia, Penna. under the Act of
 March 3, 1879.
 Single Copy 60 cents

ПРЕДСТАВНИЦТВА
 „НАШОГО ЖИТТЯ“

АНГЛІЯ:

Mrs. Myroslawa Rudenska
 245 Wigman Rd.
 Bilborough Estate
 Nottingham, England

Ukrainian Booksellers
 49 Linden Gardens
 Notting Hill Gate
 London W. 2

АВСТРАЛІЯ:

“Library & Book Supply”
 16a Prospect St.
 Glenroy, W9, Victoria
 Australia

ФРАНЦІЯ:

Daria Melnykovych
 c/o No. 7 887 93 de Paris
 26. rue de Torcy
 Paris 18-e
 France

НІМЕЧЧИНА:

Ukrainischer Frauenverband
 Haus der Begegnung
 8 Muenchen 5
 Rumfordstr. 21

On the Front Page:

Proposed Ukrainian Orthodox
 Church on “Verhovyna”
 U.W.A. Resort

На терені США

18. і 19. вересня — Вшанування Лесі
 Українки біля пам'ятника в
 Клівленді
25. вересня — Розгляд книжки Васи-
 ля Шевчука „Григорій Сково-
 рода“ — 64 Відділ США в Нью
 Йорку
17. жовтня — Виставка Молодих Та-
 лантів — 64 Відділ США в Нью
 Йорку
31. жовтня — XV. Виставка Жіночої
 Творчості

ІСТОРИЧНИЙ КАЛЕНДАР

1121 р. — 870 років тому постригла-
 ся в черниці дочка Володимирова Мо-
 номаха Євтимія. Її життя зложилось
 дуже нещасливо. Молодою видано її
 заміж за мадярського короля Коло-
 мана Старого. Подружжя було не-
 вдале й молода королева повернула-
 ся до Києва. Тут вона вродила сина
 Бориса, що його король не визнав за
 свого. Виховала його й померла в
 1138 р.

1911 — 60 літ тому померла на ху-
 торі Мотронівці письменниця Ганна
 Барвінок. Походила з родини Біло-
 зерських і була дружиною Пантелей-
 мона Куліша. В 1860 р. було надру-
 коване перше її оповідання „Лихо не
 без добра“, а пізніше появилася низ-
 ка оповідань, де було змальоване
 життя-буття жінки-селянки. Тому й
 прозвано її „поетом жіночої долі“.

Виховні матеріали

ЖІНОЧОЇ СЕСІЇ СКВУ

можна замовити в Централі США за
 надісланням 2 дол.

Леся Храплива: Родинний дім і гро-
 мадські установи

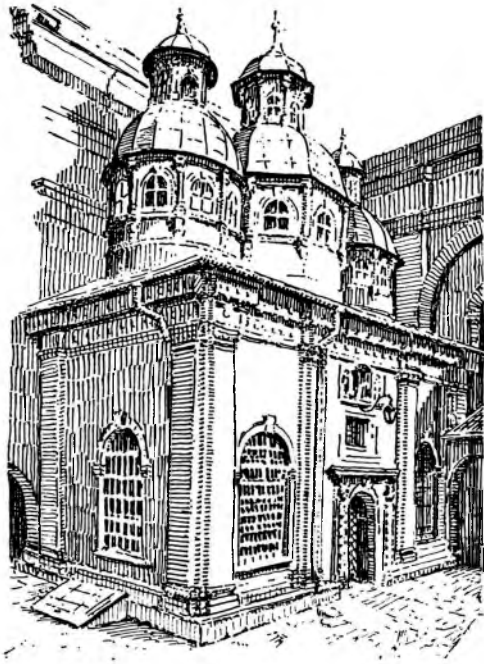
Лада Прокоп: Учителька в сучасній
 дошкільній установі

Олена Климишин: Українське дошкіл-
 ля — сучасний стан і організацій-
 на схема

Ірина Тарнавська: Виховання дитини
 дошкільного віку

Іванна Гілевич: Виховний ідеал укра-
 їнської матері

Леоніда Вертипорох: Відповідальність
 української матері за молоде по-
 коління

Трьохсвятительська каплиця при Братській церкві у Львові, побудована в 1578 р.

Ганна Черинь

С а д

(Уривок)

Плакає кожний з нас в душі маленький сад,
Щоб там від бурі й вітру відпочити
Та з Богом подарованих розсад,
Вирощувати зела й пишні квіти.

Одні практично садять огірки,
Для інших мрія — ніжна орхідея...
І хай не розцвіте, а все ж таки
В душі зоріла запашна ідея.

І так із квітами наш одцвітає вік,
Від пролісків по осінь хризантему...
А часом збайдужніе садівник,
І бур'яни вкривають душу темну...

Найвище надбання

Закінчився наш громадський рік і українська громада розпочала свій вакаційний відпочинок. Та не зовсім спокійно розійшлася вона по своїх домівках. Останні події церковно-політичного порядку потрясли нею й залишили її в стані хвилювання.

Недавно опубліковані документи й політичні потягнення відкрили нам очі на загрозу, що повисла над українською Церквою обох віровизнань. Українська Католицька Церква побачила себе об'єктом далекосяглої політики Ватикану, що не завжди покривається з нашими національними інтересами. А Українська Автокефальна Православна Церква вже відчуває похід Московської Патріархії на всю православну громаду вільного світу й мусить узброїтися проти того.

Обидві ділянки вимагають від нас чуйности і боротьби. Українці-католики накреслили собі обширну програму дії, за якою будуть поступати. Українці-православні підготовляються до ювілею 50-ліття УАПЦ, а цей ювілей теж може стати засобом підйому й оборони.

Ці події збіглися з роковинами Лесі Українки. Чи не варто було б вжитися в полум'яні слова нашої поетки? Її слово не раз вдаряло „перуном у заспані серця“ наших діячів, а „кайданів брязкіт“ соромом захмарював спокійні чола.

Але Леся Українка розуміла вагу свого слова. Вона знала, що ця її „шира, гартована мова“ — це сильна зброя. Вона знала, що ця „шаленая“ пісня може довести до пожежі і „темнії хмари в хаос“ помішати. Тому вона закликала до роздуму і чуйности. Розуміла одвічні закони побудови світу й місце в них народньої узброєної сили, що „без упину на приступ іде“.

Тому за її словами кожен гук — це „відгук сили одвічної, що руйнує й будує світ“. І вона запитує:

Людське море, ти, сило народная,
З чого ж ти собі зброю скуеш?
Що повстане на місці порожньому
того світу, що ти розіб'єш?

Оцю чуйність для наших надбань, наших святищів повинні ми проявити в нашій боротьбі. Продумувати наші акції не на сьогоднішній день, а на довгі роки. Рахуватись із тим, що кожен наш крок матиме відгук у серцях наших дітей. Бо наше найвище надбання — це наша Церква й її хочемо для себе й для них в найкращому виді зберегти.

З Головної Управи СУА

На нових шляхах

П-ні Осипа Грабовенська,
містоголова Гол. Управи
Mrs. Osyra Hrabowensky, UNWLA
Vice-President

XVI. Конвенція СУА, що відбулася в днях 21-24 травня 1971 р. на Союзівці в Кергонксоні — належить вже до історії. Про неї можна сказати, що вона була одною з найчисленніших (120 делегаток) і найбільш активних Конвенцій за останніх 20 років. Вона мала ще одну велику цінність, якої не мали попередні. Це було велике число молодого жіноцтва, що пильно слідувало за ходом нарад та живо реагувало на всі організаційні проблеми СУА, що їх видвигнуто на панелях чи в дискусіях. У конвенційних комісіях, а було їх 7, затерлась різниця років і поглядів, бо на першому місці поставлено працю для добра СУА, що оперта на досвіді минулого у сполучі з молодого енергією та ентузіазмом відзеркалили себе найкраще у резолюціях, які ляжуть в основу програми праці на слідуючі три роки.

XVI. Конвенція СУА виразно визначила дорогу кудюю йти. Це в першу чергу збереження рідної мови і культури в українській духовості молодого покоління, допомога потребуючим, жива участь у житті наших громад, зв'язки з американськими і міжнародними жіночими організаціями, а перш за все розбудова своєї власної організації, що може позначитись ростом нових Відділів СУА, поши-

ренням фінансової бази, журналу „Наше Життя“ та Музею Народної Творчості СУА.

Це справді великі, як на одну організацію завдання і очевидно потребують не тільки відданої праці нашого членства, але перш за все для їх реалізації мусить бути створена фінансова база, що є основою для кожної організації, яка хоче виконати взяті на себе зобов'язання та бути передовою в громаді.

Союз Українок Америки є чи не єдиною організацією, що допомагає дослівно всім потребуючим у вільному світі, а то і в Україні, жертвує на потреби других громадських організацій на місцях, часто забуваючи про себе.

Однак життя йде швидко вперед, виривають нові потреби внутрішнього характеру — от хоча б дошкільне виховання, про яке можна сказати, що за дуже малими винятками, стало відповідальністю СУА. Молоді матері, розуміючи вагу дошкільного виховання, посиляють дітей до Світличок, але ставлять і слухні вимоги, як щодо устаткування так і навчального рівня. Це все вимагає великих фондів, про які громада зовсім не думає, хоч для неї призначена наша праця.

Можна навести багато прикладів, де СУА власними фондами розв'язує загально-громадські потреби, а тому, що ще ніколи не простягнув до нікого руки, для громади це стало таким звичним, що ніхто й не пригадується над важкою і жертвенною працею нашого членства, яке тільки завдяки великій ошадності для себе самих dokonує великих діл. Тому треба радіти, що фінансова комісія запропонувала Конвенції далекойдучі зміни у фінансовій господарці СУА, а делегатки їх одностайно ухвалили.

Стоїмо на порозі золотого ювілею СУА, який треба відзначити не лиш гучними бенкетами, а й організаційними осягами. Для цього треба готуватись уже тепер з продуманими плянами для виконання усіх цих зобов'язань, що

Леся Українка:

Привиддя лихі мені душу гнітили,
Повстати ж не мала я сили...

Зненацька проміння ясне
Од сну пробудило мене, —
Досвітні огні засвітили!

(„Досвітні огні“)

ми їх спонтанно прийняли на XVI Конвенції СУА.

Вже в цьому році Відділам прийдеться вплатити свої зобов'язання до Централі пропорційно до числа членства, обов'язково призначити свій даток на пресовий фонд „Наше Життя“, що є гордістю СУА та на Музей Народної Творчості, що є скарбницею нашої прадавньої культури, з якої ми черпаємо любов і наснагу, а це дає нам силу перетривати віки. А далі XVI Конвенція схвалила видати у 50-річчя СУА біографічний словник визначних жінок України англійською мовою, що буде опрацьований нашими науковцями та розісланий бібліотекам і науковим установам світу.

Цей великий задум мусить бути зреалізований жертвами цілої організації СУА так, як силами усіх нас, здвигнено перший у вільному світі пам'ятник Лесі Українці у Клівленді. Ми можемо це виконати. Членство СУА вже добре знає вагу власної сили і збагнуло свої спромоги. Воно бажає великого і його досягне!

Окружним Радам, що відповідальні за працю Відділів, припадає важлива роль впровадити Відділи СУА на нові шляхи організаційного плянування і праці, а членство СУА освідомити про його нові обов'язки супроти власної організації.

У новій каденції ми повинні присвятити більше уваги Окружним Радам та належному наświetленню їхнього авторитету у системі СУА.

Нашим гаслом повинно бути — „організаційна єдність членства — запорука росту СУА“. З цим гаслом готуйтесь до Золотого Ювілею СУА та простелюймо шлях надійному поколінню молодого ідейного жіноцтва, що вже приходить на зміну.

Осипа Грабовенська
містоголова Гол. Управи

Наша участь у громадському житті

У програмі XVI Конвенції США дня 22. травня 1971 р. відбувся панель Молодечих Відділів на повищу тему. Його провадила п-ні Ольга Гнатейко з Кліфтону (86 Відділ). Панель був побудований у формі діалогу між п-ні Іриною Падох (Гол. Управа США) і членками мол. Відділів пп. Танею О'Ніл і Зенею Черник (98 В.).

Вступне слово п-ні Тані О'Ніл тут подаємо.

Хто це ми --- молоді жінки? Так, як і я, більшість із нас вироста й виховалася на цьому континенті, в українському, а також в американському оточенні. Тут ми вирости, ходили до шкіл і університетів і тут, по змозі втримувалися в українському гурті, як наприклад у Пласті чи СУМА. Це наше середовище нам є рідне і близьке. Але ми виробляли також знайомства між американцями, нав'язували контакт із американським суспільством, а декотрі з нас подружилися з не-українцями. Але наш зв'язок із рідним середовищем є міцний і ніхто не думає його розривати. Тепер ми входимо в таку пору нашого життя, що шукаємо організацій, до яких хотіли б належати. З молодечих гуртів ми вийшли, бо вже стали дорослими. Відповідно до того хотіли б розгорнути іншу працю.

Чому шукаємо організованого життя? Ми ж знаємо, що одиниця — це дуже слаба сила. Сама вона не створить нічого, а й найкраща її ініціатива пропаде, коли не буде кому підхопити її. Відчуваємо, що нам потрібне джерело, з якого ми могли б черпати і підсилювати себе ідеями і починами. Інакше не зможемо розвинути своєї особовості і зберегти себе і своїх дітей в українському дусі.

Найкраще джерело духовості — Україна — далеко від нас. У більшості не маємо живого контакту з нею, а тільки знаємо Україну через своїх батьків, з оповідань старших, що там вирости, і з книжок, публікацій і газет. І тому ми, молоді жінки, шукаємо гурта, де ми могли б зміцнити первні українства, що живуть у серцях кожної з нас.

А що це збереження української мови, церкви, звичаїв, мистецтва й обрядів дасть, коли це будемо плекати в малому кутку тільки для самих себе? Як довго можна зберегти це в оточенні американського світу? Чи досить тільки обертатися в своєму малому гурті? Ні, ми мусимо ширше поставити це наше змагання і краще спрямувати його. Не тільки для власної родини і її, щоправда, дуже важливих виховних завдань. Але й для нашої громади і її далекосяглих цілей.

Наші батьки вже давно зорганізувались на те, щоб поширити правду про Україну і щоб виховати нас у любові до України. Вони оснували школи й бібліотеки, організували виставки й покази народнього мистецтва і старалися різними засобами освідомити американське оточення про Україну. Але вони не мали таких можливостей, як ми маємо. В них була любов до Батьківщини і сильна воля працювати для неї, але бракувало їм знання американської мови й обставин, недоставало фінансових засобів. Та всеж вони частинно перемогли ці перешкоди і поставили сильний фундамент для своїх дітей, для громади.

А тепер приходить черга на наступне покоління, на свіжі сили. Дехто каже, що в молодих немає тієї сили волі, того запалу і що вони байдужі до проблем нашої громади. Інші знов кажуть, що це не так, що в них лиш інший підхід до тих справ. Я думаю, що це друге більш правдоподібне.

Молода людина бачить недоліки тутешньої української громади. Вона бачить суперечки, амбіції і гніви і не подобається воно їй, хоч часами й вона попадає в той вир і сама це практикує. Всеж таки цей стан справи часто знеохоче її й відбирає охоту до дальшої праці. Але зріла людина, а передусім жінка вміє підібрати кращий, більш зрілий підхід до громадського життя і старається його застосувати. Вона знає, що в цьому світі тільки добре зоргані-

зована і голосна громада може втримати себе і досягнути мети. Вона свідомо, що це залежить від добрих взаємин, доброї комунікації й ширшої охоти до співпраці. Тому вона підтримує організації, що дозволяють на її співпрацю і яких ціллю є — краще порозуміння між членами, як також взаємини з нашим американським оточенням. І вона йде в організоване життя, ревно підтримує наукові катедри українознавства, бо потребує добрих видань українською й американською мовою і старається виробити добру опінію в американському суспільстві про Україну і українську справу. Вона має змогу, як освічена американська громадянка, спростовувати помилкові твердження в американській пресі про Україну і українців і ширити правду про Україну по школах, бібліотеках і на публичному форумі.

Чи матиме успіх — трудно сказати. Молоді жінки назагал сильно переважені вихованням своїх дітей, студіями, а то й заробітковою працею. Отже часу в них небагато. До того молода людина в ЗСА належить до двох громад — української й американської і з того випливають подвійні обов'язки. Вона мусить виховати себе і своїх дітей на добрих громадян обох громад. До того молода жінка не завжди знаходить зрозуміння і підтримку своїх громадських і виховних змагань у власній громаді. А це також утруднює їй --- діяти до наміченої мети.

Але вона, ота молода жінка, шукає суттєвої організації, що дасть їй можливість розвивати свою енергію на користь собі, на користь України й української громади. І тому я належу до Союзу Українок Америки.

У дискусії панелісток, а також у запитах публіки виринули справи, що увидатнили порушені вгорі проблеми. Вважаємо за відповідне подати голівні з них.

1. Мати возить дитину до української парохіяльної школи здалека на те, щоб вона була в українському

ТЕЛЕГРАМА

Їх Святість Папа Павло VI
Ватикан, Рим, Італія

Ваша Святосте!

Українки-католички згуртовані на XVI-й Конвенції США, яка відбулася 21, травня 1971 р. висловлюють свою глибоку турботу, спричинену жалюгідними подіями, що заіснували серед наших людей у зв'язку з відмовленням історичних прав Помісності нашої Церкви. Вибухають фанатичні сили, що можуть поділити вірних Української Католицької Церкви і спричинити роздор. Ми віримо, що лише присутність Верховного Архієпископа Кардинала Йосифа Сліпого на нашому континенті може загоїти рани і з'єднати вірних. Просимо допомогти нашій Церкві у її важкому положенні.

З повною вірою у Вашу Найвищу Справедливість

Остаємось вірні членки
Союзу Українок Америки

СТЕФАНІЯ ПУШКАР і
ЛІДІЯ БУРАЧИНСЬКА
ГОЛОВИ

оточенні. З жалем стверджує, що релігію і молитви в тій школі подають не українською, а англійською мовою. Ця мати починає добиватися зміни і це їй дуже важко приходить. Чи не могла б до тієї боротьби стати ціла українська громада? Коли б це змагання було добре зорганізоване, тоді й вислід прийшов би значно скоріше.

2. Підставу знання української мови дітям мусить дати родинний дім. В основному залежить це від матері, яка найбільше перебуває з дітьми. Це треба усвідомити кожній молодій жінці, що виховує своїх дітей. На жаль, трапляються вже молоді подружжя, що не прив'язують ваги до того. Як вони важко кривдять своїх дітей! Бо ж сьогодні в Америці цінають знання чужих мов, навіть вимагають того від освічених людей. Є багато університетів, що дають курсовий „кредит“ за знання чужої мови в слові й письмі, а в тому й української.

Це торкається особливо мішаних подруж. Знаємо численні приклади, де мати-українка вміла прищепити дітям знання своєї рідної мови. Це, очевидно, залежить від її особисто-

НОВІ ВИДАННЯ

Галя Мазуренко: **Ключі**, вибране. В-во „Світання“, Лондон, 1969. З передмовою В. Шаяна. Ціна 1 дол. Ст. 64.

У цій невеличкій збірці віршів є кілька циклів. Їх назва вже говорить про тематику, коли згадаєти „Поезії та акварелі“, „Світання“, „Порта Малорум“ ітд. Але найбільш суттєві для її творчости „Ключі“. Там у віршах про душу чи сузір'я риб є подані порвни її світогляду. Та й взагалі у віршах переважають філософічні роздуми, хоч деякі ліричні картини зворушують своєю безпосередністю. У книжечці вміщені також репродукції картин пензля авторки.

Ганна Черинь: **Травневі мрії**. Поезії. Шикаго 1970. Обкладинку виконав Микола Кавка. Ст. 144.

Знов збірка віршів авторки, що дарує читачеві неповторні враження. Ганна Черинь є поеткою руху. Все в неї пронизане динамікою переживань, чи то у спогляданні природи чи в світі особистих почувань. Часом трудно поспівати за нею, але здебільшо-

сти й порозуміння подружніх партнерів. Та й стає запорукою дальшого контакту з українською громадою та її участі в її житті.

Висновки з панелю: Молоді жінки, членки США, є живо зацікавлені в збереженні української духовости та переданні її своїм дітям. У тому самому часі беруть участь в американському житті і розв'язці його проблем. Вони хотіли б бачити кращу ефективність української громади в тому змислі, щоб про Україну і українців краще був поінформований американський загал. Тому всі невірні відомості про нас у пресі чи радіо повинні бути негайно й успішно спростовані. Також змагають до того, щоб українська дитина мала нагоду навчатися українською мовою і набрала потрібного знання про Україну. А англійська українська дитина повинна дістати змогу навчатися української мови і культури.

Така молода жінка шукає доброго, інтелігентного і понад-партійного проводу, що буде провадити її на користь України і української громади.

го вона пориває за собою читача бистрим ходом думки і красою вимовленого слова. А не раз і дивує його іронічною чи саркастичною заввагою.

Левко Ромен: **Дуб Нелин**. В-во „Світання“. Лондон-Торонто, 1969 р. Ст. 80.

У віршах цього поета глибоко закорінена любов до Батьківщини. У циклі „Стихія“ він закладає її основу, окреслюючи різні її форми. А в дальших циклях шукає вияву її в різних згадках і подіях. Окремо з'ясоване його відношення до Бога, як до „нескінченности“, що кличе наш дух „у безкрає“. Але й „буденні дні“ вміє він зустріти так, щоб вони стали „святим поривом“.

Л. Б.

ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА СВВ. АПП. ПЕТРА І ПАВЛА

На обкладинці репродукція з мистецького ескізу української церкви свв. Апп. Петра і Павла. Вона будуватиметься біля „Верховини“, оселі Українського Робітничого Союзу в Глен Спей, Н. Й. Авторка проекту церкви — Надія Сомко, малярка, що має також фах архітекта. Це буде перша церква в історії українського і, здається, європейського християнського храмубудівництва, спроектована жіночою рукою. Ця церква становитиме взірець українського козацького барокко, що було найвищим вицвітом українського будівничого генія. Будувати церкви в цьому стилі в царській Росії було заборонено. Після червоної революції в Україні не то що не збудовано жадного храму в цьому стилі, але й старі шедеври його світового значення безперервно руйнуються.

Нехай побудова церкви свв. Апп. Петра і Павла в цих чудесних формах козацької церкви буде відповіддю всього свідомого українства на те нищення наших історичних скарбів! Сподіваємось, що всі наші земляки, що кожного літа приїжджають на „Верховину“, без жадних різниць підтримають своїми щедрими пожертвами побудову нової церкви. Особливо ж організоване жіноцтво повинно посприяти здійсненню вершинного твору в архітектурі, образ якого складала одна з них. Він, як і прекрасні народні пісні, становить вияв творчого таланту українських жінок.

Інтерв'ю з делегатками

Урадувана прибуттям такої великої кількості делегаток на XVI Конвенцію СВА, я постановила забавитися „в Інститут Геллупа“. Бо що ж може бути легше, як поставити декілька питань, напр. „Як вам подобається Конвенція? Або: що вам не подобається? Увагу свою я звернула на наші „молодечі“ делегатки, що вперше беруть участь в Конвенції. То ж уже першого дня звернулася я до малої групки учасниць, що з зацікавленням приглядалися портретові Лесі Українки.

„Про Конвенцію ще нічого не можу сказати, — відповіла перша з них, — але що мені подобається, то напевне! Подумайте тільки: залишити на три дні горшки, щітки, пелюшки, дітей, свекруху, ну і... завагалася — чоловіка... Це цілющий лік для розхитаних нервів молодої жінки“ — „А я не така егоїстка“, — сказала друга. „Для нас із чоловіком, почався новий медовий місяць. Уявіть собі, тітка Галя несподівано залишилася з чотирма нашими дітьми, а ми разом з чоловіком полетіли на Конвенцію!“

Я зрозуміла, що мої питання пердвчасні. Тож дальші запитання відложила на другий день. — Що скажете про нашу Конвенцію — присівши до стола в ідальні, запитала я знайомих делегаток з „молодечого відділу“, що вже не хочуть бути „молодечими“. — Ми шойно сьогодні приїхали і я не можу зрозуміти, — роздратовано заявила одна, — чому так часто чуємо зауваження, щоб делегатки висловлювалися коротко. Це часто відбирає охоту взагалі забирати слово, а сама президія цілий час провадить між собою дискусію. — Дозвольте вам дещо вяснити, — заявила я. — Це була дискусія на тему статуту, і якраз випадково сталося, що члени президії є рівночасно членами статутової комісії. — Тож чому перед тим усього не узгіднили? — вже спокійніше спитала друга.

На виставці підійшла до мене „молода голова“ старшого Відділу. — Я перший раз на Конвенції,

а це мій чоловік. Він рішив познайомитися з нашою організацією з власного досвіду. І я вірю, що зрозумівши це, мою працю в СВА не буде вважати стравою часу з кривдою для родини, як це вважає більшість чоловіків. — Чи ви уважаєте, що такі „родинні“ Конвенції, це позитивне явище? — спиталася. — Безперечно — відповіла я.

— Що ви думаєте про наші дискусійні лави? — звернулася я до активної учасниці в дискусіях.

— Передусім, — заявила без надуми — є їх за багато. Це дуже обтяжує програму цілої Конвенції, а вічний поспіх робить дискусії нервовими, та не дає можливості висловитися багатьом делегаткам, що не є такі відважні, як наші „дискусійні ветерани“, — що так їх назву. А щодо „молодечої дискусійної лави“, то вперше досягнуто мети, вислухано голос тих, кому ця дискусійна лава була призначена. Цього не можна сказати про попередні, що в останньому році відбувалися.

По бенкеті, на забаві я підійшла до стола, при котрому двоє чоловіків обтанцьовували сім жінок, що разом сиділи. „Зовсім на європейський лад“, — подумала я. Дві знайомі делегатки підвелися на привітання в довгих сукнях, з розпірками збоку. Мій зір на них зупинився. Наші очі зустрілися, і я вловила їхні погляди на мій немодній, короткій сукні. Ми розсміялися.

— Я знаю, що ми подумали, — сказала я. Що старші — дивні люди, спочатку поборювали короткі сукні, а тепер не хочуть їх скинути. Та це зрозумілий консерватизм! — Ви помилилися — відізналася третя і злегка відхилила розпорену сукню товаришки. Короткі того самого кольору що сукня, штанці мало що закривали зграбні ноги. — Ми хотіли вас запитати, як буде по-українському hot pants? Розуміється, я вже їм не поставила питання: Як вам подобається Конвенція? Дальша розмова продовжувалась на мовні теми.

Тому що я дуже часто зверталась із таким запитом до учасниць Конвенції, то мене взяли за особу, якій можна поскаржитися на недоліки її. Так наче б я належала до Конвенційного Комітету! Але знаючи що пані з Комітету заклопотані, то я радо приймала на себе вяснювальну роллю.

— Скажіть, чому наші бенкети так довго тягнуться? І відкриття (за довге), і слово ведучої (ще довше), і представлення замітних гостей, (а їх було щось із 40), і проголошення почесної членки (з докладним життєписом). Тому й не диво, що мистецької програми вже ніхто не слухав. До речі кажучи, хто була та пані, яка мала промову про Лесю Українку? Про неї таки найменше згадали.

Як це їм вяснити? Я пробувала їх переконати тим, що коли хтось працює невтомно три чи тридцять років, то заслуговує на те, щоб його представили на бенкеті. А що пані Ірина Пеленська-Пасіка, яка мала доповідь „Леся Українка, як жінка і людина“, є головою Світового Комітету для відзначення роковин Лесі Українки та редакторкою журналу СФУЖО „Українка у світі“, то це кожен знає і може тому забути про те згадати, покликаючи її до слова.

А потім трапилась ще одна критична заввага. — Навіщо стільки виставок на Конвенції? І книжок, і картин, і писанок, і кераміки — хіба є час те все оглянути? Чи не краще було б улаштувати таку велику виставку десь серед року у центральному місці?

Здавалось мені, що вже мені терпець урветься. Але ж я пригадала собі, що я — Інститут Геллупа і заступниця Конвенційного Комітету в одній особі. Я усміх-

На актуальні теми

Вентиль безпеки

В останніх числах „Нашого Життя“ була заторкнена проблема доброго виховання. Не буду тут зупинятися над цілістю цього широкого питання. Про те, що таке добре виховання треба б написати більше, як це можливе у короткій статті. Хочу тут тільки зупинитися над одним аспектом, а саме над занедбанням добрих форм, як виявом бунту молоді проти старших. Психологічним фактом є, що молодь у певній стадії свого розвитку проявляє бунт проти авторитету. Часто цей бунт приймає форму заперечення норм поведінки, які для нас старших такі милі. Така форма бунту зовсім зрозуміла і, хоч прикра, на дальшу мету нешкідлива. Людина виростає і навчається, що для гармонійного співжиття з людьми необхідні певні правила поведінки. Вони можуть мінятися з бігом часу, від генерації до генерації.

Зовнішні прояви поведінки: вигляд — борода чи довге волосся, чи рухи — недбала поза чи „дикі танці“; це вентиля безпеки в бунті генерацій. Коли їх замкнути — бунт може вибухнути в далеко гостріших і небезпечніших формах. Цей вентиль можна контролювати — подумаймо хоч би про табори. Там можна ходити недбало одягненому, можна виломитися з-під „кормиги батьків“. А попри те, власне табір учить, що співжиття мусить бути охоплене певними правилами, що їх молодь сама собі встановляє.

Таких „контрольних вентилів“ є більше. Ми старші не можемо їх занадто контролювати, бо тоді вони втрачають свою ефективність розрядження збунтованих почувань.

А молодим я дала б пораду: не утожняйте своїх батьків з Україною, з людством. Коли бунтуєтесь, бунтуйте проти авторитету, не проти ідей — українства, та не ставляйте себе своїм бунтом поза рамки суспільства — тоді ви перестаете бути людьми. Поодинокі особи, інституції минають, але людина без унормованої спільноти повернеться до рівня примата.

МБО

ЛІТЕРАТУРНА СПАДЩИНА СОФІЇ ПАРФАНОВИЧ

П-ні Марія Гарасевич зовсім слушно б'є на сполох (гл. Н. Ж. ч. 5, 1971), що треба щось зробити, щоб тих приблизно 2,000 книжок покійної Софії Парфанович знайшли своє місце. Її пам'ять для нас дорога і тому нам не вільно забувати про „її дітей“, як вона звикла була називати свої книжки, свої твори. Кілька днів перед смертю вона з острахом звірялася мені із своєї журби, що буде з її книжками

й рукописами, як її не стане. Щодо рукописів, то знаю, що сестра Покійної п-ні Цепла вислала їх до НТШ, бо так, мабуть, запорядила Софія Парфанович у своєму завітанні. Наукове Т-во ім. Шевченка підняло — і то дуже поспішно — призначену Покійною суму на видання її творів. Ось минає вже третій рік від смерті письменниці, а нічого з тих рукописів не друкуються. Бо ж друк останньої книжки „Люди і тварини“ був майже закінчений ще за життя Софії Парфанович і вона сама, ще жива, вислала на цей друк гроші. Тому думаю, що НТШ має в першій мірі обов'язок зайнятися літературною спадщиною Софії Парфанович: переховати книжки, що лежать сьогодні в гаражі п-ства Цеплих (ці книжки колись будуть пошукувані, як рідкісні видання, бо наклад їх був невеликий) і видавати нові книжки з залишених Покійною рукописів. Ці рукописи, як теж фонди на їх друк, лежать від часу смерті Софії Парфанович у Науковому Т-ві ім. Шевченка.

Дарія Бойчук, Дітройт

До Екзекутиви СУА

у Філядельфії

Оцим почуваюсь до милого обов'язку зложити Вам з глибини душі мою найщирішу подяку за найменування мене почесною членкою нашої організації в часі XVI. Конвенції СУА.

І так, як я заявила в часі того проголошення, для мене було завжди честю працювати в СУА. У 1 Відділі СУА я була 21 років головою (тепер почесною головою), в Гол. Управі працювала 9 років, як містогорова, а 12 років, як голова Контр. Комісії СУА. Ці роки згадую з великою приємністю. Також було для мене чесно репрезентувати Союз Українок Америки там, де того потреба від мене вимагала.

За це в першій мірі дякую нашій почесній голові п-ні Олені Лотоцькій, що зуміла притягнути мене до співпраці і привітала мене, як свою заступницю. Рівнож щиросердечна моя подяка черговій голові п-ні Стефанії Пушкар і цілій б. Екзекутиві за прихильність до моєї скромної, але відданої особи, про що свідчить призначення мені почесного членства.

З глибокою пошаною

Катря Пелешок
почесна членка СУА

нулася і сказала їй: — Скажіть мені, а де є більш центральне місце, як Конвенція СУА? Адже 148 Союзників із різних наших Відділів не зберете на такій виставці! Вже заради того варто таку виставку влаштувати!

Дальші наші розмови відбулися в авті, що до нього я вприсилася.

— А тепер мої пані, що скажете про нашу нову Управу? — запиталась я.

— Я вважаю, що вибори відбуваються наосліп, — кинула пані при кермі. Бо чому список кандидаток не подано заздалегідь, щоб членство і делегатки в дійсності знали, кого вибирають, а не тільки підносили руку при голосуванні?

Цю думку продовжила друга подорожня: — Про давніх членів Управи, що їх перевибирають довгі роки, делегатки мають уявлення. Але про нових, ще до того не присутніх хтось повинен, хоч коротко сказати!

Можна б продовжувати наші розмови, хоч як вони цікаві, та треба кінчати. Нехай вибачать мені читачки, що мені Інститут Геллупа не вдавсь. Питання були двосторонні, а на прощання я почула таке: — Чи справді ви покидаєте працю в СУА?

— Ні, мої пані, не покидаю, на своєму місці я залишаю три дочки — членки СУА.

Ната.

Червень 1971.

Музейні ВІСТІ

В. Д.

1971

НАШІ НАРОДНІ СТРОЇ

Наш Музей Нар. Творчости в Нью Йорку виказує доволі велику збірку народніх стрів. Про їх стан хочемо поінформувати наших читачів.

В основу нашого Музею лягла етнографічна збірка, що її придбав Союз Українок Америки в рр. 1932/33 у Рідному Краю. Поміж тими експонатами, що були призначені найперш для Світової Виставки у Шикаго 1933 р., вже знайшлося кілька народніх стрів із галицької землі. Постепенно ця збірка поповнювалась новими зразками. Деякі з них вдалося придбати тут, інші прибували з Рідного Краю. Деяку кількість стрів привезли з собою новоприбулі після 2. світової війни.

І так наша збірка народніх стрів являється чи не найбільшою поза межами Батьківщини. Вона включає такі жіночі стрі:

1. Два гуцульські, один із киптарем, другий без нього.
 2. Два буковинські, один із наміткою, другий із хусткою.
 3. Два покутські, один із Горденщини, а другий із Святинщини.
 4. Один лемківський із Сяніччини.
 5. Два з надністрянського Поділля, один із Борщівщини, а другий із Заліщищини.
 6. Два з Полтавщини, один із плахтою, а другий із спідницею.
 7. Міщанський стрій із Угнова з хутряним плащем.
 8. Один стрій із Волині з відповідним завоєм.
 9. Два стрі з Яворівщини, один із „шорцою”, другий із „мальованкою“.
 10. Один із нашого поселення в Бачці з відповідним кожушком.
- З чоловічих стрів маємо тільки один гуцульський із сердаком.
- Як бачимо — ці стрі ще не охоплюють усіх відмін нашого народнього вбрання. Бракує нам

стрів із Бойківщини і Полісся, слабше заступлені наші центральні землі. Та нашим намаганням тепер буде доповнити ці прогалини.

П-і Іванна Бенцаль у строю з Угнова, що його подарували до нашого Музею п-во Петришини

ПРАЦЯ МУЗЕЙНОГО КОМІТЕТУ

Впродовж останньої каденції Гол. Управи, Музейний Комітет очолювала п-ні Марія Ржепецька, референтка нар. мистецтва. Працю Комітету поділено між членів, а саме — каталогування (пп. Різник, Рак), консервація (пп. Петрівська, Пелешок), обслідування (пп. Щур, Кобринська), бібліотека (п-ні Волинець), виставки (пп. Воевідка, Ржепецька), дижури (п-ні Ржепецька).

Комітет завершив у тому часі: каталогування предметів англ. мовою на окремих картотеках (п-ні Різник), частинне укр. мовою (п-ні Рак), частинну консервацію предметів (п-ні Петрівська), упорядкування бібліотеки і зладження бібліографії (п-ні Волинець). Комітет улаштував три виставки етнографічні (бачванського орнаменту, писанок і кераміки), а дві образотворчі (Катерини Кричевської і Галини Мазепа). При виставках працювали пп. Ржепецька, Воевідка і Солевицька.

Заходами п-ні Стефанії Пушкар, голови СУА, підготовано видання серії листівок української кераміки.

ПОДЯКА

П-ні Таня Осадца з Пенінсула, Огайо, одержала одну з нагород у Першому Конкурсі Писанок, що відбувся заходами нашого Музею у 1970 р. Цю нагороду в сумі 25 дол. вона зложила на розбудову Музею Нар. Творчости СУА в Нью Йорку і за те складаємо їй щире подяку.

Музейний Комітет

Перший Конкурс Кераміки

Заходами Музейного Комітету СУА відбувся в Українському Інституті Америки в Нью Йорку, в часі від 24. квітня до 2. травня 1971 р.

ПЕРШИЙ КОНКУРС УКРАЇНСЬКОЇ КЕРАМІКИ

в якому взяло участь 11 керамікарів з їхніми виробами.

Жюрі Конкурсу у складі: Іза Боярська, Оксана Вікул і Слава Геруляк — переглянуло надіслані вироби і ствердило, що нагороди не може нікому з учасниць признати. У своїх працях вони не проявили самостійного підходу до української керамічної форми й орнаменту.

На виставці вирізнялися експонати пп. Лідії Мартинець із Мелвілу і Наталії Стефанів із Філадельфії, яких форми були виконані на ганчарському колесі або ручно ліплені.

Жюрі Конкурсу закликає всіх, що цікавляться керамікою, звернути передусім увагу на українські форми посуду і на тому оперти свою працю. Література тієї галузі народнього мистецтва доволі широка і може дати потрібні вказівки, а курс кераміки в будь-якій американській майстерні може навчити основних засад того мистецького ремесла.

Іза Боярська

Оксана Вікул

Слава Геруляк

На виховні теми

Редагує Вих. Комісія СУА

Спірні питання

Перш усього мусимо собі усвідомити, що без огляду на те, як би ми не старалися -- ми не охоронимо дітей від зустрічі зі спірними питаннями. Наші часи такі, що оспорювання існуючих поглядів чи вартостей є дуже популярне. Разом із тим тепер, як ніколи досі, поширена масова комунікація. Отже не диво, що діти зустрічаються із питаннями, на які нема точних чи готових відповідей, далеко раніше, ніж приготовані самі продумати ці питання, об'єктивно їх розглянути, та знайти тут свої власні відповіді. Такий процес думання дитина мусить навчитися, найкраще при розгляді різних спірних питань. Отже бачимо, що не варто оберегати дітей від зустрічі зі спірними питаннями.

З другої сторони, каригідним є лишати дитині ці спірні питання для розгляду самій. По своїй суті діти не є об'єктивні та швидко захоплюються. Роля дорослих при обговорюванні спірних питань з дітьми повинна бути ролею Сократа — вказувати на другу сторону, а часом і квестіонувати неправильні заложення, на яких опираються деякі висновки. Під ніяким услів'ям не може доросла людина накидати свої погляди дитині. Аргумент, „завжди так було“, чи „я так кажу“, не є аргументом, яким можна переконати. Навпаки, вони переконують дитину, що рація по другій стороні, а виховник втрачить дещо із свого авторитету та ефективності. Не можемо також накидати питання до розгляду. Тут найкраще чекати, поки дитина сама не видвигне питання, які її турбують. А тоді вже не сміємо давати унікаючих відповідей, а вже найгірше збувати дитину „підростеш, будеш знати“. Нашим обов'язком є навчити їх самих шукати відповідей. МЗО

Без рідної книги, нація невольник інших народів.

(„Новий Шлях“, ч. 40)

Розмова з мамою

Кожного літа ми проводимо кілька тижнів над морем. Минулого року мій малий синок почав панічно боятися морської води, та й цього року вже заздалегідь застерігся, що не піде у воду. Як перемогти його страх?

Марта К.

Не силою і не насмішками. Можливо, що дитина почула від когось оповідання про випадки, коли морська хвиля перевернула людину, може він побачив будьякий фільм, який переконав його, що море не є дуже безпечне. Може хтось із старших у загалі забави зайшов з дитиною задалеко і він сам відчув небезпеку морських хвиль. Не переконуйте його, що море не криє небезпек. Це було б неправдою. Але, щоб Ваш син позбувся панічного страху, мусите на ново запізнати його з морем у якнайбільше догідних умовах. Він мусить зв'язувати поняття перебування над морем із приємними переживаннями. Тому не силуйте його йти у воду, якої він боїться, ані не насміхайтеся з його страху. Дозвольте йому бавитися оподадь води. Можете запропонувати будувати з ним замки. Це буде вимагати мокрого піску, отже вода тут покажеться приятелем. Розгляньтесь, може будуть там діти однакового віку, з якими він може бавитися і в забаві забути про свій страх. Старайтеся ходити з ним понад краєчком води, охороняючи його від хвиль. Під час проходів розмовляйте про речі, які його цікавлять. Коли Ви матимете відповідне виrozumіння і терпелівість, є дані на те, що при кінці вакацій Ваш син буде знаходити в морі таку саму приемність, як і Ви.

Мушка

НОВІ КНИЖКИ

Роман Завадович: **Чародійні музики**, вид. Союзу Українок Америки, Округної Ради і Відділів Округу Шикаго, 1970. Ілюстрації Юрія Козака. Ст. 36. Ціна 2.50 дол.

Чепурна книжечка для малят дошкільного і молодшого шкільного

віку є рівночасно пам'ятником пошани для заслуженої в нашій організації Марії Яримович. Авторювілят у римованому оповіданні весело переказує пригоди славної оркестри, якої чародійна музика захоплювала тваринний народ, а й відвертала увагу ворогів, що погрожували слабшій дрібності. У склад оркестри входять коник-стрибунець, цвіркуни-скрипалі, кузька, майстер гри на сопілці і джмелик-басист.

Барвиста обкладинка Ю. Козака й ілюстрації пригод тих чародійних музик милують око. Друкарня М. Денисюка подбала про чистий, гарний друк і оформлення вартісної книжки, що її напевне полюблять малі приятелі чародійних музик. Д. В.

Вже вийшло гарне видання для дітей заходами 83 Відділу СУА

Д і м а :

Кіт Музика

Ілюстрації Едварда Козака.

Книжечка вміщує 25 віршів, що вказують дітям на різні явища природи.

Ціна 2.50 дол.

Замовляти:

Mrs. Irene Mokriwsky
64-39 — 84th St.
Rego Park, N. Y. 11374

Найновіший випуск видавництва виховних посібників „ОСВІТА“ це

Мапа України

СКЛАДАНКА РОЗМІРОМ 15x20"

Ціна комплекту —

(МАПА УКРАЇНИ — Географія України і фізична карта України) тільки 2.50 дол.

Складанка — МАПА УКРАЇНИ — це найкращий подарунок для дітвори. Її можна замовляти у видавництві:

“OSVITA”

947 Meetinghouse Road

Rydal, Pa. 19046

Tel.: (215) 885-0956

Замість інтерв'ю

Візія нашої дійсності

Колись у 20-тих роках у Празі попав мені в руки томик поезій. Нова збірка віршів була подією в тих часах. „Акварелі“ промовили до мене своїм соняшним настроєм. Хотілось побачити авторку, що вміла так ніжно передавати відтінки почувань.

Галя Мазуренко була студенткою Педагогічного Інституту ім. М. Драгоманова. Її можна було зустріти у читальні чи на студентських зборах і так само легко познайомитись із нею. Але в мене не стало відваги. Я тільки запам'ятала погляд її великих синіх очей, що ковзнув по мені ненароком і звук її голосу, що видався чарівним. Воно дійсно відповідало настроєві „Акварель“. Так могла виглядати поетка, що створила їх.

Потім було ще кілька принагідних зустрічей, а навіть літературний вечір з її віршами. І поділились наші життєві дороги, не перехрестившись ніколи. Якщо не рахувати зустрічі читача з автором при читанні і сприйманні нових творів. Бо по „Акварелях“ появилася збірка віршів „Вогні“, а трохи згодом „Стежка“. Четверта збірка „Самоцвіти“ через воєнну завірюху до мене не дійшла.

А потім, по довгих роках, читач і авторка віднайшли себе. В аргентинських „Порогах“ знайшлося наймення Галі Мазуренко. Це були нові її вірші, позначені роздумом зрілої людини. Звідкіля, якими шляхами дійшли вони туди?

Так відновилося наше „знайомство“. Виявилось, що Галя Мазуренко проживає в Англії, а не в Аргентині. Воєнна завірюха закинула її туди із двойком дітей, що їм треба було дати раду. То ж довелося їй фізичною працею заробляти на прожиток для них і для себе. Нелегкі то були часи! Але цей може найтрудніший життєвий іспит вона пододала, як поетка і мати.

Чому таке зіставлення? Її діти вже дорослі й побудували своє життя. А Галя Мазуренко не закинула свого таланту. У 1960 р.

у Лондоні появилася її збірка „Пороги“, а в 1969 р. нова книжка поезій „Ключі“.

Обидві збірки її зрілого віку вже відбивають іншу глибину. Життєвий досвід навітлює факти і події, а мудрість не боїться глянути правді у вічі. Навпаки — ум наставлений шукати тієї правди у грецькій клясиці, у вченні Будди. Та на кінці тих філософічних роздумів пробивається давня її настанова:

Ой, очисти мене, Боже,
Від лукавої від думки.
Серце тільки подорожний...
Кілька віршів візьму з клунку
І розсиплю. Хай затопчуть.
Я собі своє сказала.
Ранок. Любо. Божі очі
У волошках позникали.

Чи не бачите в тому цілої Галі Мазуренко? Вона співає мов пташка, що мусить співати, бо цього вимагає від неї природа. Дарма, що роки і життя наложили на неї свій тягар.

Галя Мазуренко пробувала своїх сил також у прозі. Читачі Нашого Життя пам'ятають її нариси з наших визвольних змагань, що були уміщені в кількох числах 1966 р. „Між фронтами війни“ і 1969 р. „З юних мандрівок“. У них мрійна молода дівчина робивається крізь розгойдану революцією країну, стає вояком українського війська, сповняє службу розвідника і вже в тифозній гарячці приносить своїй частині останню прислугу. Відпечаток пережитого надає тим оповіданням своєї документальної ваги, хоч усі люди й події змальовані з хистом поета.

Нариси з визвольних змагань ще незакінчені. До трудних переходів нашого катастрофального 1919 року ще прийде важка хвилина втечі зі своєї землі. Її теж пережила молода дівчина, перебуваючи у тюрмі з козаками, у найбільшому пониженні, що його зазнає переможена армія.

Так виростала й формувалась Галя Мазуренко. Для повної картини її постаті ще треба згадати

Галя Мазуренко
Ukrainian poetess Halyna Mazurenko,
now living in London

її друге мистецьке замилювання — образотворче. Вона вчилася замалювати й поновила тепер це навчання в Англії. Бували часи, коли ця пристрасть витісняла в неї потребу поетичного слова. Новітній напрям абстрактного малювання захопив її. „Акварелі“, колись змальовані віршами, тепер перетворились у справжні переливи красок.

Галя Мазуренко брала участь у різних виставках, а й улаштувала свою власну. Місцева преса відмітила її малюнки. А в книжечці „Ключі“ зміщені репродукції двох творів „Вогні“ і „Світання“. Це розкішні кольорові візії неземних краєвидів, що відзеркалюють інший світ. А властиво це ті ж наші дерева чи рослини, що ростуть довкруги нас. А тільки в баченні авторки вони набирають отих райдужних кольорів, отих неземних форм.

Отака вона — Галя Мазуренко. Не тільки в малюнку, але й у відбитті її вірша кожна подія набирає кольору й неземної краси.

Л. Буря

ПОДЯКА

Щиро дякуємо хоріві 10 Відділу СУА ім. Лесі Українки та його диригентові п. М. Генташеві за виступ на Святі 10-ліття нашого Відділу. Здоров'я й сил усім Еам щиро бажаємо! Дякуючи, жертвуємо на пресовий фонд Нашого Життя 15 дол.

Управа 44 Відділу СУА ім. Невідомої Героїні у Філадельфії

ПРИСИЛАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ!

Виставка кераміки, влаштована заходами пп. Аркадії й Дарії Стебельських у Майнерсвіл, Па.
Mrs. Arkadia Stebelsky arranged a ceramics exhibit at Minersville, Pa.

ВШАНУВАННЯ ЛЕСІ УКРАЇНКИ

Як відомо, у травні заснувався у Філадельфії Краєвий Комітет Вшанування Лесі Українки. Спонуку до його заснування дала Коорд. Рада Українських Жіночих Організацій при УККА, а Комітет постав під протекторатом УККА. На чолі його станула п-ні Стефанія Пушкар, кол. голова СУА. До складу Комітету ввійшли — окрім представниць жіночих організацій — усі члени Екзекутиви УККА, що проживають у Філадельфії і представники громадських організацій, членів УККА. І так членами Краєвого Комітету стали — пп. Лідія Макаренко, секретарка (Об'єднання Українських Православних Сестрицтв), п-ні Стефанія Бернадин (ОЖ ОЧСУ), д-р Наталія Пазуняк (УЗХ) та члени Екзекутиви УККА з Філадельфії. Від Наукового Т-ва ім. Шевченка увійшов голова д-р Матвій Стахів. З-поміж гром. організацій зголосили своїх представників — дир. Іван Поритко (Братство УСС) і п. Микола Алексевич (ОбВУА).

Краєвий Комітет відбув 7. червня 1971 р. свою першу нараду у цьому складі. Обговорено широко програму свята Лесі Українки, що заплановане на 18. і 19. вересня ц. р. в Клівленді біля пам'ятника Лесі Українки. Першого дня передбачений фестиваль молоді, отриманий із бенкетом. Другого дня має відбутись Свято Дружби всіх

етнічних груп Клівленду, що є учасниками Городів Культури.

ЧЛЕНКА ЦЕНТРАЛЬНОГО ВІДДІЛУ

Гірничка околиця Пеннсилвенії — це колиска українського поселення в ЗСА. Тут найбільше поселювались наші родини на переломі цього століття, заробляючи на прожиток у копальнях вугілля. Та й тепер тут є наші осередки з церквами й Нар. Домами.

В одній із таких місцевостей Майнерсвілі п-ні Аркадія Стебельська, дружина священника, почала ознайомлювати публіку з нашим народнім мистецтвом. Спершу це були вишивки, що їх вона безліч виконала, а потім гуцульська і трипільська кераміка. Першу свою виставку вона дала в Майнерсвілі, Па., для членів Ліги Української Католицької Молоді. в 1964 р. Потім слідували далші виставки для своєї й американської публіки. І нощ українське поселення вже там широко відоме, проте завдяки п-ні А. Стебельській відкрилось американській публіці ще одне його багатство в цьому народньому мистецтві.

П-ні Аркадія Стебельська є членкою Центрального Відділу СУА. До нього належать усі ті, що живуть далеко від наших осередків і не можуть вписатися до Відділу СУА.

УКРАЇНСЬКИМ ДІТЯМ
УКРАЇНСЬКІ ЖУРНАЛИ!

НАЙКРАЩИЙ ПОДАРУНОК

для Ваших дітей у народньо-шкільному віці (7—12 років) — це передплата на цікавий, багато ілюстрований місячник

ГОТУЙСЬ

Річна передплата — 5.00 дол.
Ваше замовлення на журналик „ГОТУЙСЬ“ вишліть на адресу:

NOTUYS Magazine
2199 Bloor St. West, Apt. 2
Toronto 21, Ont., Canada

Для Ваших дітей у юнацькому віці (12—17 років) передплатіть цікавий, гарний, багато ілюстрований місячник

ЮНАК

Річна передплата — 6.00 дол.
Ваше замовлення на „ЮНАКА“ вишліть на адресу:

YUNAK Magazine
2199 Bloor St. West, Apt. 2
Toronto 21, Ont., Canada

- На Ваше бажання вишлемо Вам **БЕЗКОШТОВНО** показові числа обох журналів.
- Вишліть Ваше замовлення **ЩЕ НИНІ** на повище подані адреси!
- Ви маєте свій журнал. Хай Ваші діти мають свій журнал! Допоможіть їм у цьому!
- На Ваше замовлення можемо вислати Вам обидва наші журнали від січня ц. р.

Конвенційний Комітет

Коли Округа Ньюарку погодилася підготувати XVI. Конвенцію СУА, приступлено до створення Конвенційного Комітету. Це сталося 10 грудня 1970 р. Тоді то створено Екзекутиву Комітету у складі — п-ні Ірина Кіндрачук, голова, п-ні Марія Герус, заступниця, пп. Олена Бобиляк і Леся Стебельська, секретарки, п-ні Ольга Муссаковська, скарбничка. Ця Управа розглянула завдання, що їх мали перебрати поодинокі референтури.

У міжчасі п-ні І. Кіндрачук прибула до Філадельфії, щоб обговорити точніший плян Конвенції з Екзекутивою Гол. Управи. Накреслено його в загальних зарисках. Із цим пляном голова Комітету вже могла продовжувати роботу.

Одною з перших було зредагування й оформлення Конвенційної Книжки. Для цієї відповідальної праці створено Ред. Колегію під проводом п-ні Лідії Гладкої. До неї увійшли пп. Амелія Цяпка, Ольга Гнатик і Пелагія Кучкуда. Зв'язок із друкарнею утримувала п-ні Люба Лапичак. Співпрацювали всі члени Конвенційного К-ту, а передусім голова І. Кіндрачук. Праці було чимало. Не тільки йшлося про загальні статті, привіти й оголошення, а хотілося в цій Конвенційній Книжці дати перегляд праці нашої організації за три роки. І це вдалося нам завдяки відданій праці Ред. Колегії.

Дальші ділянки Конвенції поділили між собою референтки. Організаційними справами займалися п-ні Євфрозина Мартинець імпрезивими пп. І. Яворська і Л. Лапичак бенкетом, п-ні Надія Бігун, програмою, п-ні Галина Магмет. Реєстрацією делегаток і гостей перевела п-ні Стефанія Карапінка при допомозі пп. Ольги Гнатик і Олександри Назарук. Ведучими бенкету стали пп. Ольга Салук і Дарія Лозова.

Окрім цих ділових частин ще були заплановані виставки. Про книжки жіночого пера в рр. 1968-71 подбала п-ні Катерина Бук, про виставку картин мисткинь Ньюарку й околиці — п-ні Наталія Войновська, про виставку експонатів

Першого Конкурсу Писанок і Першого Конкурсу Кераміки пп. К. Смородська і М. Бокали. Тому що були перешкоджені, їх заступила п-ні Марія Герус. Виставку картин Галини Мазепи влаштувала п-ні Ольга Соневицька, власниця галерії мистецтва у Нью Йорку.

На XVI. Конвенції вперше була влаштована забава з танцями після бенкету. Передбачена була також Дитяча Світличка для дітей делегаток. Цими підприємствами обіцяв зайнятися 86 Відділ ім. Олени Теліги з Ньюарку під проводом своєї голови п-ні Лариси Пенцак пп. Марії Полинської і Оксани Стеранки.

Легко це описати, але не так просто це перевести. Зробити відповідний розголос, заохотити членство до участі в Конвенції і бенкеті, подбати про приміщення для 120 делегаток і 28 членок Гол. Управи, удекорувати залю нарад, провести реєстрацію і по-

лагоджувати безліч потреб, що тут і там виринали — це все навантаження Конвенційний Комітет гідно виконав. За це Головна Управа і все членство СУА складають йому щирі подяку!

СПОГАДИ ІЗИДОРИ БОРИСОВОЇ

Вшановуючи Лесю Українку у 100-ліття її народин радіємо, що між нами знаходиться близька її рідня — наймолодша сестра Ізидора Борисова. Ізидора Петрівна гостювала в багатьох Відділах СУА і багатьом Союзнякам її привітний погляд добре знайомий. Та не всі знають, що ця наймолодша сестра Лесі Українки зазнала важкого переслідування з боку советського режиму — вона була арештована в 1937 р. і заслана на далеку північ.

Переживання в часі арешту і заслання Ізидора Борисова описала в своїх спогадах. У черговому числі Н. Ж. почнемо їх друкувати.

Конвенційний Комітет у Ньюарку:

Сидять зліва: пп. О. Бобиляк, секретарка, О. Муссаковська, фін. реф., С. Карапінка, реєстраційна реф., І. Кіндрачук, голова Комітету, М. Герус, заступниця, О. Цяпка, член Ред. Колегії, Л. Гладка, голова Ред. Колегії. — Стоять зліва: пп. Н. Войновська, мист. реф., Н. Бігун, імпрез. реф., Г. Магмет, культ.-осв. реф., О. Гнатик і Л. Лапичак, члени Ред. Колегії, К. Смородська, мист. реф. Відсутні на світлині: пп А. Стебельська, секретарка, Е. Мартинець, орг. реф., Д. Лозова, орг. реф., І. Яворська, імпрез. реф., К. Бук, культ.-освітня реф., П. Кучкуда, член Ред. Колегії.

XVth UNWLA Convention Committee in Newark, N. J.

ПОСМЕРТНІ ЗГADКИ

ЕЛИЗАБЕТ, Н. ДЖ.

Ділимося сумною вісткою з членством США, що 3. травня ц.р. Управа і членки Відділу відправили у вічність нашу люблену довголітню голову бл. п. Катерину Соснецьку. Вона відзначалася тим, що вмiла опiнити думку кожної членки, вмiла єднати і заохочувати до праці. Була репрезентативною і розуміла завдання США. Держала тiсний зв'язок із Окр. Радою, а через неї з Відділами Округу. Залишила по собі щирий жаль, бо в ній втратили ми провідну одиницю, що мала бага-

Бл. п. Катерина Соснецька

Late Kathyryn Sisnitsky, President of UNWLA Branch 24 in Elizabeth, New Jersey

то запалу і витривалості у веденні Відділу.

Складаємо її чоловікові, трьом дочкам і двом синам з родинами наше щиро-сердечне співчуття. Вічна Їй Пам'ять!

Управа 24 Відділу
„Дочки України“ в Елизабеті

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

Ділимося сумною вісткою з членством США, що 29. січня 1971 р. відійшла у вічність наша дорога членка бл. п. Анна Зелінка, родом Пилипець. Була дочкою замужніх і чесних громадян із с. Теплиці Дольні, пов. Ярослав. До Америки приїхала в 1913 р. молоденькою вдовою і тут одружилась удруге з бл. п. Андрієм Зелінкою. З ним прожила біля 40 літ у бездітному подружжі. Бл. п. Анна все дбала про сиріт, жертвувала на їх потреби і допомагала потребуючим у різних випадках. Також власним коштом спроводи-

Для нашого журналу

XVI. Конвенція США вже поза нами. В часі нарад, на пленумі й комісіях, часто згадувався наш журнал і обов'язок нашого членства супроти нього. З жалем стверджувалось, що не все членство — помімо постанов попередніх Конвенцій — передплачує його.

Тим більше вдячні ми тим нашим членкам, що дбають про приєднання передплатниць. Небагато їх було в останньому часі, але все ж подбали про те і за те висловлюємо їм щирю подяку.

Приєднали нам передплатниць:

Катерина Бук, Пассейк (70 Відд.)	1	Володимира Полянська, Парма (33 Відд.)	6
Лариса Дончук, Філядельфія (44 В.)	1	Ірина Рабій, Ютіка (57 Відд.)	1
Марія Крижанівська, Рочестер (47 Відд.)	1	Ірина Шмігель, Рочестер (47 Відд.)	3
Ольга Рогатинська, Дітройт (63 В.)	1	Марта Стасюк, Тонаванда (97 В.)	3

ла своїх із скитальщини і вповні ними заопікувалася, аж поки вони не зуміли вже на свій прожиток заробити. Пок. Анна ніколи не шукала подяки чи заплати, бо вважала, що обов'язком кожної людини є допомогти іншій у потребі.

Була членкою 42 Відділу США впродовж 35 років, була передплатницею журналу Н. Ж. та й передплачувала багато більше української преси. Любила читати й цікавилась тим, що діється в світі. З нею українська спільнота в ЗСА втратила добру громадянку, а Союз Українок Америки добру членку.

Полишила у смутку братанок і братаничів в Америці і в Україні. Нехай Всевишній винагородить Їй за добрі діла! В нашій пам'яті Покійна зостанеться назавжди.

Дня 22. травня відійшла від нас у вічність бл. п. Олена Марків, родом Кобель. Приїхала до Америки в 1913 р. з с. Козівка, пов. Бережани. Одружилась із Степаном Марковим у 1916 р. Прожила замужем 48 років, а вже 10 років удовою зі сином Михайлом. В останньому році дочка Марія Колецька забрала маму до себе, бо вже була немічна.

Бл. п. Олена стала членкою США в 1935 р. Брала активну участь у всьому, довгі роки була референткою зв'язків, репрезентувала 48 Відділ у ЗУАДКомітеті, Окр. Раді США і Відділі УККА.

Членки нашого Відділу взяли численну участь у похоронних відправах. Над домовиною попрощала Покійну секретарка Анна Сивуляк.

Покійна полишила у смутку 4 дітей, синів Івана і Михайла з дружинами, дочок Марію Колецьку і Анну Ченстлеб (обидві вже вдови), брата Миколу у Філядельфії, брата Петра у Канаді, сестру і брата Олексу в Україні, 4-ох внуків і 12 правнуків.

Співчуваємо родині по такій великій втраті їх дорогої матері і бабуні, а нашої дорогої й улюбленої членки, якою була Покійна. Вічна Їй пам'ять!

Управа 42 Відділу США
„Дочки України“

Замість квітів

ЯК НЕВ'ЯНУЧИЙ ВІНОК на свіжу могилу Блаженнішого Владика Митрополита Іоана жертвуємо 25 дол. на Фонд Студентів-Теологів.

44 Відділ США ім. Невідомої Героїні у Філядельфії

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на далеку могилу дорогої товаришки з молодих літ бл. п. Ольги з Бандрівських Шухевичевої, складаю 5 дол. на пресовий фонд Н. Ж.

Михайлина Чайковська
Філядельфія

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. д-ра Ростислава З. Левицького у Мадриді, Іспанія, складаємо 20 дол. на пресовий фонд Н. Ж.

Богдан і Марія Гарасевичі
Стерлін Найтс, Миш.

У ПАМ'ЯТЬ незабутньої приятельки бл. п. Ксені Кухар складають 30 дол. на Фонд Мати й Дитина

Надія Кас'янчук і діти
Трой, Н. Й.

Вісті з Централі

Же відбулись останні ширші сходи́ни нашого Відділу і членки попрощались перед вакаційним дозвіллям. Настав час відпочинку, подорожів, зустрічі на лоні природи. Там можемо теж пам'ятати про нашу організацію, приєднувати членок чи зацікавлювати нашими акціями. А передусім пропагувати наш журнал. На дозвіллі кожна жінка його радо прочитає.

Дня 16. травня 1971 р. відбулися в Милвокі, Виск. основні збори нового молодечого Відділу СУА, на яких була присутня п-ні Любомила Шандра, голова Окр. Ради СУА. Присутні там молоді жінки ухвалили заснувати 111 Відділ СУА. Це вже 18-тий молодечий Відділ у нашій організації. Вітаємо нову голову, Управу й членство і бажаємо успіху у дальшій праці!

Підчас ширших сходин Вашого Відділу у червні делегатки напевне поінформували членство про перебіг Конвенції. Резолюції XVI. Конвенції подані в цьому числі, а постанови Конвенції будуть уміщені у липневому числі. Та напевне делегатки повідомили свої Відділи про підвишку оплат до Централі, що буде обов'язувати Відділи вже в цьому 1971 р.

Звертаємо увагу членства на вшанування роковин Лесі Українки, що заплановане на 18. і 19. вересня 1971 біля її пам'ятника у Клівленді. На іншому місці в цьому числі подаємо вістку про наші приготування. Побажано було, щоб це свято стало нашим всенароднім поклоном поетці. Тому сподіємось численної участі нашого членства у цій зустрічі.

Екзекутива СУА

ПОДЯКА

П-ні Оксана Рак, член Музейного Комітету, не прийняла звороту коштів дороги на засідання Організаційної Комісії СУА у вересні 1970 р., а суму 8.50 дол. зложила на Фонд Музею. Щира дяка за те!

Музейний Комітет

ПРИСИЛАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ!

З-поміж Округ, що подали своїх новоприєднаних членок, найскоріш надіслала їх Окружна Рада СУА в Шикаго. Ще не всі Відділи Округи подали список своїх нових членок, та напевне доповнять це пізніше.

Оцим вітаємо всіх у рядах СУА!

16 ВІДДІЛ СУА, МІННЕАПОЛІС:

Анна Бучак
Галина Давидович
Станіслава Кухварська
Мирослава Наливайко

101 ВІДДІЛ СУА, ШИКАГО:

Валя Войтюк

Оксана Ганушевська
Надія Горб
Роксоляна Полухович
Христя Станко

102 ВІДДІЛ СУА, ГЕММОНД:

Дануся Городиська
Єва Соф'як

ЕКЗЕКУТИВА СУА

Новинки з Централі

У днях 6-10. червня 1971 р. відбулась Конвенція Ген. Федерації Жін. Клюбів у Пітсбургу, якої Союз Українок Америки є членом від 1948 р. Тому, що референтка зв'язків п-ні Марія Душник була перешкоджена, СУА репрезентувала на цій Конвенції п-ні Анастасія Вокер, орг. референтка Гол. Управи. Звідомлення з Конвенції появиться в черговому числі.

З нагоди побуту орг. референтки А. Вокер у Пітсбургу відбулась 10. червня 1971 р. зустріч із членками місцевого 27 Відділу СУА. П-ні Вокер познайомила членство з перебігом XVI. Конвенції СУА та розглянула в дискусії можливість заснування нових Відділів в околиці Пітсбургу.

Дня 19. червня 1971 р. відбулось у Філядельфії в Домі СУА перше пленарне засідання нової Екзекутиви. Обговорено деякі постанови XVI. Конвенції і встановлено поділ праці Екзекутиви на найближчий рік 1971/72.

Дня 20. червня 1971 р. Окружна Рада СУА разом із 42 Відділом влаштували прощання для почесної голови СУА п-ні Олени Лотоцької з приводу її виїзду із Філядельфії. У Зустрічі взяли участь усі членки Екзекутиви СУА і представниці всіх Відділів Округи Філядельфії.

ПОДЯКА

В наслідок операції руки я перебувала в шпиталі й була тяжко хвора. Тоді відвідали мене членки 92 Відділу СУА з Менвілу, Н. Дж., і розважили мене, а також дальше підтримували на дусі. За це я дуже вдячна всім дорогим членкам нашого Відділу, що вони про мене пам'ятали. Їх увага привернула мені добрий настрій і охоту. Замість окремих подяк складаю 5 дол. на Фонд Мати й Дитина.

Елісавета Кепша, Рерітен

ПОЖЕРТВА 69 ВІДДІЛУ СУА

69 Відділ СУА в Лорейні щороку складає пожертву на старих і хворих залишенців. Цього року надіслав 1. лютого суму 150 дол. на ту ціль. Вони прийшли Відділові з коляди і послужили для потребуючих. Із того зі згодою Відділу переслано 100 доларів Об'єднанню Українських Жінок у Мюнхені. Цю суму розділено між хворих у лікарні в Регенсбургу і в лікарні Гар біля Мюнхену і за таку „писанку“ вони прислали подяку. Суму 50 дол. призначено на стипендію Курсів Українознавства в Мюнхені. Цією стипендією відає Комітет під проводом п-ні Ольги Пеленської, що прислав Відділові подяку.

ЗАМОВЛЯЙТЕ ЗШИТОК ІЗ ПРИПИСАМИ

Наталії Костецької

ПЕЧИВО

Ціна з пересилкою 1.50 дол.

Резолюції XVI. Конвенції СУА

Конвенція вітає Український Нарід, що переходить новий етап важкої боротьби за незалежність України, самобутність української культури і за саме право фізичного існування.

Конвенція вітає українську жінку, яка бере участь у цій боротьбі і водночас зберігає українську мову, віру та творить і плекає українську культуру.

Конвенція вітає Українську Церкву в Україні й цілому світі, її Ієрархію та все Духовенство.

Зокрема Конвенція вітає Його Блаженство Верховного Архієпископа Кардинала Йосифа Сліпого та запевняє Його в абсолютній піддержці Його змагань за помісність Української Католицької Церкви, завершеної Патріархатом.

Конвенція вітає Високопреосвященного Архієпископа Мстислава, голову Консисторії Православної Церкви в Америці та висловлює Йому і всім вірним глибоке співчуття з приводу смерті Блаженнішого Митрополита Іоана.

Конвенція підтримує постанови Синоду Української Католицької Церкви, який поклав підвалини під її самоуправу. Цей великий духовний осяг вважає нашим національним здобутком, що його треба оберігати всіма засобами від можливих виломів. Тому Конвенція закликає Духовенство і Вірних Української Католицької Церкви додержуватися його постанов. — Стверджуємо, що невизнання цих постанов двома новими Єпископами глибоко потрясло українською католицькою громадою в ЗСА і в світі і в майбутньому може довести до трагічного розбиття нашої спільноти.

Конвенція вітає почин Української Католицької Церкви, яка допустила до участі в Першому Синоді Єпископів і українську жінку, даючи цим доказ пошанування її рівноправності в цій Церкві.

Конвенція вітає Світову Федерацію Українських Жіночих Організацій і її голову, дост. паню Олену Лотоцьку.

Конвенція вітає проф. Ізидору Косач-Борисову, голову Почесного Комітету для відзначення 100-річчя народин Лесі Українки під патронатом Світового Конгресу Вільних Українців і Світової Федерації Українських Жіночих Організацій.

Конвенція вітає Світовий Конгрес Вільних Українців та його складові

організації та бажає повного ідейного об'єднання всіх Українців у вільному світі.

У програмовій ділянці:

Конвенція стверджує, що постанова про далекогозоре планування Гол. Управи та проекти, вартісні для цілої української спільноти, були Головною Управою здійснені, за що належить їй признання.

Постанова удосконалювати діяння усіх трьох ступенів організації не була ще вповні здійснена у деяких Округах і тому Конвенція доручає посилену координацію праці між Централєю, Окружними Радами й Відділами СУА.

В організаційній ділянці:

Конвенція стверджує, що заснування нових 15 Відділів у минулій каденції є доказом росту організації, а доплив молодого членства (8 Відділів) вважає доброю запорукою на майбутнє.

Для кращого здійснення цієї розбудови слід скріпити працю організаційних референтур через парламентарне ведення організації, працю над організаційним освідомленням членства і плекання гарного товариського відношення між членством у всіх клітинах.

У культ.-освітній ділянці:

Русифікація в Україні зобов'язує нас звернути ще більшу, як досі увагу на зберігання української мови й культури. Тому треба підвищити рівень української мови на терені організації й у домашньому побуті, поширити серед нашого членства вивчення української літератури, театру, образотворчого мистецтва й музики.

Нищення наших культурних скарбів і пам'яток большевицьким окупантом в Україні спонукують нас до інформування вільного світу і протестаційних акцій.

Пізнання наших народніх обрядів в їх правдивому вигляді збагачують культуру нашого побуту. Постановляємо продовжувати цю акцію в міру потреб нашої спільноти для протиставлення новим святам, що їх впроваджує окупаційна влада в Україні.

Культ.-освітня праця організації вимагає планування і міцної фінансової підстави. Для кращого налагодження її, як і для проведення різних починів є конечно створення постійного культ.-освітнього фонду і видавничої комісії.

У ділянці народнього мистецтва:

Музей Нар. Творчости СУА в Нью Йорку являється поважним культурним надбанням нашої організації. Він повинен стати осередком студій і пізнання нашого народнього мистецтва при допомозі конкурсів, показів, видань і курсів.

Наше народне мистецтво збагачує своїми проявами наш побут і свідчить про нашу народню культуру. Тому треба дбати про піднесення рівня всіх його проявів у виступах.

У виховній ділянці:

Виховання здорової молоді є однією з основних цілей СУА, а дошкілля ділянкою, що її нашій організації приділив УККА. З огляду на важливість цього завдання вимагаємо допомоги й співпраці всіх церковних і громадських чинників, заінтересованих у виховній акції.

При розбудові Дитячих Світличок у добре поставлену мережу треба звертати увагу на зрізничкування їх, піднесення їх рівня і добре впорядкування їх господарської бази, а також вишкіл учительських сил.

Своєю увагою для української матері треба допомагати їй у виховних труднощах при допомозі семінарів і порадень, скріплювати пошану для української родини і включатись у працю американського жіноцтва для протесту проти зловживань преси і фільму.

У ділянці сусп. опіки:

Українська людина в Рідному Краю і на різних поселеннях знаходиться у великій потребі через лихоліття, що його пережив і переживає наш народ. Нашим обов'язком є — підтримати її в ту хвилину, щоб оберегти її від заломання і відчаю. В тій цілі творимо Бюра Сусп. Опіки, Гуртки Добровільної Жіночої Допомоги, Фонд Бабуся, Фонд Наглої Потреби, Захисти Старших. Цю працю треба продовжувати й розбудовувати.

Особливу увагу треба приділити українській молоді в її намаганні здобути знання українознавства чи фахове. В тій цілі продовжувати підтримку шкіл українознавства і творення стипендій для молоді в Європі й Бразилії.

Наше церковне життя в різних країнах поселення є утруднене, а то й загрожене. Тому наша збіркова акція

на Фонд Української Церкви в Потребі повинна стати щорічним нашим обов'язком.

У ділянці зв'язків:

Утримування зв'язків з американським світом — це одне з основних завдань нашої організації. Ми є довголітніми членами Нац. Ради Жінок Америки і Ген. Федерації Жіночих Клубів. Цей контакт повинен бути скріплений на місцях через приналежність Округ або й Відділів США.

В нашому громадському житті виникають ситуації, що вимагають нашої негайної акції. Для прикладу навіщо спростування невірних інформацій в американській пресі, звернення до сенаторів і конгресменів у справі проклямації 22. січня, розсилання книжок про Україну англ. мовою.

Наші взаємини з американським світом вимагають більшої участі в громадсько-політичному житті тієї країни, контакту з іншими етнічними групами і добре наладнаній інформації про нас і наші визвольні змагання.

У пресовій ділянці:

Стверджуємо, що журнал Наше Життя являється важливим організаційним засобом, який інформує про напрямні США, є лучником усього членства і з'єднує нас друзів. Для покращання його змісту вважаємо за потрібне провести ряд заходів.

Для впорядкування звітів треба впровадити систему конденсування дописів із місць у формі річних звітів і хроніки.

Для створення кращої фінансової підстави журналу треба урухомити в ньому ділянку реклами, що досі лежала облобом та зобов'язати Відділи до щорічного датку на пресовий фонд.

У господарській ділянці:

Господарська освіта і знання нашої жінки-господини є запорукою впорядкованого родинного бюджету і здоров'я української родини. Також господарське життя нашої спільноти вимагає свідомої участі нашого членства. Про це треба постійно дбати відповідними засобами, як курсами, показами, доповідями і статтями.

Господарська праця є дуже часто найбільшим джерелом доходу Відділів. Тому треба приділити їй належну увагу впорядкуванням цієї ділянки й обміном досвіду. Особливої уваги вимагають обрядові і традиційні стра-

Три громадській роботі

Виставки Конвенції

Кожної Конвенції відбуваються Виставки Жіночої Творчості. Вони охоплюють не раз одну, дві або й три мистецькі галузі, залежно від того, як Конвенційний Комітет запланує. Бо ж збирання, привезення і виставлення експонатів завдає багато труду. Але хто мав би вшанувати мистецьку творчість жінок, як не наша Конвенція?

Виставки цієї Конвенції, що відбулася в днях 21.—23. травня ц. р. на Союзівці, охоплювали не тільки жіноче перо, народне мистецтво, але й образотворчих мисткинь. Усі вони знайшли відповідне місце, мали своїх окремих керівників, а також окремі каталоги. Мистецький жіночий світ був належно вшанований.

Центральне місце займала **виставка книжок жіночого пера**. Згідно з каталогом було там около 90 друкованих творів різних категорій. У центрі виставки були виложені твори Лесі Українки, як патронки нашої Конвенції. Її портрет домінував над цілою бібліотечною залогою Союзівки, де відбувалась виставка. Головними творами були — „Хронологія життя і творчості Лесі Українки“ та 10-томове видання її творів. Поруч них твори поетки у перекладах і недавно видана в Канаді „Боярня“.

Виставка обіймала белетристику, себто всі видання з поезії, прози, науки й публіцистики і дитячої літератури за рр. 1968-71. Виставлено також твори про жінок і твори жіночого пера чужою мовою. Окремо зміщено видання США, а саме — Р. Завадовича „Чародійні музики“, Діми „Кіт-музика“ і З. Терлецької „Українські страви“ (ще в друку).

ви, що свідчать корисно про нас в американському світі.

ПОСТАНОВИ КОНВЕНЦІЇ

В часі Конвенції радило 7 Комісій, що винесли постанови для кожної ділянки праці. На їх підставі були зладжені повищі резолюції. Звідомлення з нарад Комісій будуть подані в черговому числі.

Виставка мала чепурно виданий каталог. Улаштуванням виставки зайнялась п-ні Катерина Бук, член Конвенційного К-ту і голова 70 Відділу США в Пассейку.

Друге місце на Виставці зайняли **твори образотворчих мисткинь**. Вони були поділені на дві частини. У бібліотечній залі були розміщені картини Галини Мазепи, а в сусідній залі картини мисткинь Округу Ньюарку.

Галина Мазепа поклала в цій виставці натиск на постаті з української мітології. Бажаючи зложити поклін Лесі Українці в ювілейному році, вона спробувала зобразити постаті „Лісової Пісні“. Можливо найбільше уваги присвятила Мавці, яка появилася у троякій інтерпретації. А польові й водяні русалки заграли всіма кольорами буйної уяви. Водяник і Лісовик, потерчата — це все ожило й заговорило до нас. Яке чудове було б нове видання „Лісової Пісні“ з такими ілюстраціями! Але й так оця спроба Г. Мазепи — змалювати постаті українського лісу була гідним вшануванням ювілею Лесі Українки. XVI. Конвенція США може зарахувати це до своїх осягів нарівні з доповідями Д. Ярославської й Ірини Пеленської. Виставкою зайнялась і влаштувала її п-ні Ольга Соневицька, власниця мистецької галерії в Нью Йорку.

Із мисткинь Округу Ньюарку виставили — Наталія Войновська, Богуслава Гнатів, Марта Дзінаро, Ніля Герус, Стефанія Квасовська, Софія Петеш, Дзвінка Пономаренко, Марія Роговська, Ірина Фединишин. До цієї виставки приєдналась Оксана Шавес, професор Мерітаун каледжу, яка провела в Ньюарку курс малювання для членок США. Картини згаданих мисткинь вказують на їх зусилля опанувати образотворче мистецтво. В їх краєвидах є багато чуття, а також зворушливі в них квіти. Це дуже гарна думка — згуртувати мисткинь однієї околиці і варто було б продовжувати це, влаштовуючи щороку спільну їх виставку.

Народне мистецтво було подане в більш селективній формі, як до тепер. Виставлено писанки з Першого Кон-

курсу Музею Народної Творчості в Нью Йорку, що відбувся в 1970 р., і кераміку з Першого Конкурсу того ж Музею. При писанках була також виставка зразків із різних частин України у виконанні Марії Мазур і Наталії Масюк. Експонати вже були широко обговорені в нашому журналі.

Виставка творів Першого Конкурсу Кераміки закінчилася 2. травня ц. р. в Музею Нар. Творчості в Нью Йорку і ще не була навітлена у пресі. На цій повторній виставці знайшлася лиш частина експонатів, але всі учасниці Конкурсу були зарепрезентовані. Було їх 11, а саме — Фаліна Войтович, Тамара Дейнека, Тетяна Долинська, Лариса Зелик, Лідія Мартинець, Таня Осада, Єлисавета Паладій, Оксана Радиш, Ярослава Сена, Наталія Стефанів, Марія Хомен. Про цю виставку ще буде окрема згадка в нашому журналі.

Виставкою нар. мистецтва займались пп. Марія Герус і Наталія Хоманчук. Мистецькі виставки мали свій каталог в оформленні мисткині Дзвінки Пономаренко.

ШИКАГО, ІЛЛ.

Окружний З'їзд

Дата: 17. січня 1971 р.

З'їзд відкрила молитвою голова Любослава Шандра і привітала містоголовою Центральної Софії Крупку й усіх присутніх. Ствердила правосильність Зборів Окр. Ради з прив'язністю 24-ох делегаток (незаступлені Відділи 16 і 102).

У своєму слові п-ні С. Крупка привітала З'їзд і висловила признання для росту Шикагівської Округи.

Президія: п-ні С. Крупка, голова, п-ні Марія Юзефович, заступниці, п-ні Марія Семків, секретарка.

До Комісії Ухвал увійшли пані — Олена Турула, Ірина Кузик, Ліна Басюк, до Комісії Протоколу пані — Марія Родак, Марія Юзефович, Лариса В'юн.

Звітувала голова Л. Шандра за однорічну діяльність Округи:

а) Організаційна ділянка: В Окрузі згуртованих 9 Відділів із 316 членами. Домівка СУА є власністю всіх Відділів, а користають із неї й оплачують її чинш Відділи 22, 29 і 101. Окр. Рада покриває кошт ogrівання. Зв'язок із Відділами Округи дуже тісний через членство голов в Окр. Раді та відвідини Управи Округи.

б) Культ.-освітня ділянка: Дня 16.

травня відбулася Конференція Культурно-Освітніх Референток, що вже була зреферована в журналі. Того ж дня заложено Гурток Книголюбів із М. Погорецькою, як головою, а П. Завертайло, як секретаркою. Марія Юзефович є літературним дорадником.

в) Виховна: Дня 21. лютого 1970 року відбулася Міжокружна Виховна Конференція в Дітройті, в якій узяли участь з Округи Шикаго — голова і вих. референтка Окр. Ради, вих. референтки Відділів 29 і 74, вчительки дошкілля і мгр. Дарія Маркусь, як панелістка.

У звітному часі Окр. Рада піднялася спонзорувати Студії Українознавства в департаменті славистики Шикагівського Університету. Для зібрання потрібних фондів постановлено влаштувати 25-доларовий бенкет, що вже був зреферований у нашому журналі. Договір заключено на 3 роки, в яких Округна Рада зобов'язалась вплатити на ту ціль по 3,000 дол. річно.

Другим спільним почином Округи є — видання книжечки Р. Завадовича „Чародійні музики“ з малюнками Юрія Козака. На покриття коштів видання затягнуто позичку в банку „Самопоміч“ 1,750 дол. Книжка вже є в продажі.

г) Сусп. Опіка: Від 1966 р. діє в Шикаго Бюро Сусп. Опіки, засноване спільно з Т-вом „Самопоміч“ і 12 Відділом УЗХреста. Воно відкрите два рази в тиждні. Працює під керівництвом фахової сили, яка має допомогу урядничок для канцелярної праці. Фахове ведення Бюро вже звернуло на себе увагу міського уряду і він висилає до нас свого урядника, що на місці полагодує багато справ.

Фонд Наглої Потреби служив для потреб Бюро С. О. В грудні 1969 р. при Бюрі відкрито Фонд Допомоговий, а Фонд Наглої Потреби прикріплено при Окр. Раді для проведення певної акції. На неї Відділи збрали 410 дол. і вислали 19 посилок.

Акцію Допомоги жертвам землетрусу Окр. Рада провела разом із Відділами Округи. Вислано 59 пачок з уживаним одягом, разом одну тонну і 350 фунтів. Переслано 100 дол. на закуп кошів.

г) Участь у громадському житті вимагала часу й уваги. Голова О. Р. увійшла як містоголово до Т-ва за Патріярхат Укр. Католическої Церкви, до Комітету для відзначення ювілею

проф. Вол. Кубійовича, Комітету вибору Заброцького до Конгресу і Ради Опікунів Вищих Освітніх Курсів.

У підсумках голова ствердила, що спільні почини Окр. Ради з Відділами поволі одержують від членства належну підтримку і зрозуміння ваги скоординованої дії, а це є доказом організаційного росту Округи.

У дискусії над звітом взяли участь пп. В. Демус, Л. В'юн, О. Турула. Їх завваги торкалися головню Курсів Україністики при Шикагівському Університеті.

Слідували звіти Відділів 22, 29, 36, 51, 74, 84, 101. Вони викликали оживлену дискусію, в якій взяли участь пп. Л. Шандра, М. Родак, І. Кузик, В. Демус, С. Крупка, Л. Олексюк.

Зчерги голова Окр. Ради відчитала доповідь на організаційні теми, „У світі, що міняється“, надіслану з Центральної. Після перерви на підвечірок голова Контр. Комісії Марія Погорецька поставила внесок на уділення абсолюторії Управі Округи, що З'їзд одностайно ухвалив. Даліше відчитано запроєктовані Комісією ухвали, що їх З'їзд прийняв.

До нової Управи увійшли пані — Любослава Шандра, голова, Богдана Попель, заступниці, Олена Турула і Михайлина Басюк, секретарки, Уляна Гриневич, скарбничка. Референтками стали пані — Люба Климкович організаційною, Лариса В'юн культ.-освітньою, Марія Білінська виховною, Ольга Гуляй, сусп. опіки, Анна Васильовська зв'язків, Віра Боднарук пресовою, Ольга Крехтяк адміністратором.

До Контр. Комісії увійшли пані — Марія Погорецька, голова, Наталія Харів, Олена Чуба й Ірина Кузик — члени.

У заключному слові перевибрана голова вказала на XVI. Конвенцію СУА, пригадала Відділам, щоб подбали про висилку делегаток та при розподілі фондів взяли до уваги конвенційні видатки.

Софія Крупка, голова Президії
Марія Семків, секретарка

*

УХВАЛИ ОКРУЖНОГО З'ІЗДУ

1. Окружний З'їзд висловлює вдячність Головні Управі СУА за повне посвяти ведення нашої організації.

2. Складає признання і висловлює довір'я Окружній Раді за компетентний провід та послідовність у здійснюванні спільних починів.

3. Відділам Округи висловлює признання за суспільно-громадські акції.

4. Поручає підготувати Округу до XVI. Конвенції США.

5. Підкреслює потребу інформувати українську громадськість про діяльність нашої організації в Окрузі.

6. Річна членська вкладка Відділів до Окружної Ради вносить 50 центів від особи та є виплачена з каси Відділу. Постановлено додаткових 5 доларів від Відділу на Фонд Репрезентації Окружної Ради.

ДІТРОЙТ, МИШ.

Окружний З'їзд

Дата: 14. березня 1971 р.

З'їзд відкрила голова Ярослава Сена молитвою й привітала присутніх 65 членок США.

Президія: п-ні Ольга Макар, голова, п-ні Е. Будзак, секретарка.

Протокол із попереднього З'їзду відчитала п-ні Будзак.

Звіти Відділів опрацювала п-ні Р. Дигдало (не надіслали Відділи 38 і 80).

Діяльність Округи:

а) Організаційна: Округа начислює 13 Відділів, у 1970 р. прибуло 15 членок, вибуло 17. Наше Життя передплачують 133 членки. Восени відбулося створення нового 50 Відділу США в Ани Арборі.

б) Культ.-освітня: Дня 1. березня 1970 р. відбулося Свято кн. Ольги з великим успіхом. Воно вже було зрефероване в нашому журналі. Гурток Книголюбів продовжує працювати. Референткою була п-ні О. Витвицька.

в) Виховна: При Окр. Раді є Вих. Комісія, до якої входять референтки Відділів 56, 63 і 96. Є створений Виховний Фонд для допомоги Світличкам. У звітному часі засновано дві Світлички — у Воррені й Дірборні, які ще не мають опікунів між Відділами. Обидві Світлички мають більше англійських дітей і в них застосовується нова метода вивчення української мови. У Дірборні вчать пп. Тарнавецька й Андрушків, у Воррені п-ні І. Олійник. Окрім того є ще третя Світличка під опікою 76 Відділу США.

Дня 21. лютого 1970 р. відбулася Міжокр. Вих. Конференція Округ Дітройт і Шикаго, а в квітні Семінар для матерів, що користувався великим успіхом. Вих. референткою Округи була п-ні Л. Казевич.

г) Сусп. опіка: Збірка на Фонд

Наглої Потреби принесла 1,101 дол. З того вислано 15 посилок, оплачено пачки до Югославії на суму 626 дол., 9 пачок до Польщі, 3 пачки до Бразилії. Разом видано 912 дол. Одягу зібрано і вислано до Югославії 6,177 фунтів. Усі Відділи працювали широко й віддано, а велику поміч подали українські висилкові фірми. Референткою сусп. опіки була п-ні Ольга Макар.

г) Зв'язків: Представниця Округи брала участь у Конференції Етнічних Груп у червні й Ярмарку Інтернац. Інституту у вересні. У Федерації Жін. Клюбів відбулася виставка і доповідь про США і СФУЖО. В Істор. Музеї у Дітройті влаштовано виставку й радіо-інтерв'ю про Різдвяні звичаї в грудні 1970 р. Участь у дискусії круглого стола на тему християн і жидів. Святочний стіл у грудні, кілька показів писанок у школах, жін. клубах, церковних жіночих організаціях. Усіх показів писання писанок було 22. Референткою була п-ні Л. Сакс.

д) Будівельний Комітет: На парцелі К-ту залишилось 1,200 дол. боргу. До збірки грошей причинились найбільше пп. Сакс, Сена, Сиділо, Седорек. У жовтні 1970 р. відбулася Зустріч Будівельного Фонду з громадською Дітройту. Тоді переорганізовано Буд. Комітет на корпорацію п. н. „Українське Село“. Постановлено закупити більшу площу при вулиці Раен. До „Укр. Села“ увійшли майже всі члени Буд. К-ту. Було б добре, коли б Відділи, що мають гроші, допомогли позбутись решти довгу. Будівельний К-т, а тепер Корпорацію очолює п-ні Анастасія Вокер.

Прихід на будову Дому для Старших у 1970 р. вивисив 3,057 дол., а розхід 2,839 дол.

Дискусія над звітами була дуже оживлена. В ній брали участь пп. Перецька, Дигдало, Гумецька, Лісецька. Пропозиції ввійшли до внесків.

Контр. Комісія у складі пп. Годів, Галишин і Ганиш провірила книги Окр. Ради і Буд. Фонду і поставила внесок на уділення абсолюторії.

До нової Управи Округи ввійшли пані — Ярослава Сена, голова, Павлина Будзол, заступниця, Рома Дигдало, прот. секретарка, С. Гайда, кор. секретарка, Василина Гординська, касієрка. Референтками стали пані — М. Малинович організаційною, О. Витвицька і Кульчицька культ.-освітніми, Л. Казевич і О. Климишин виховними, Ольга Макар сусп. опіки, Ана-

стасія Вокер зв'язків, Т. Сисак пресою.

До Контр. Комісії ввійшли пані — Годів, Ганиш і Галишин.

Проведено збірку з приводу передчасної смерті бл. п. Люби Тарнавецької, що трагічно померла. Постановлено Фонд Наглої Потреби, створений з нагоди акції допомоги, залишити при Окр. Раді.

З'їзд закінчено молитвою. Опісля подано підвечірок заходами 63 Відділу США.

Ольга Макар, голова З'їзду
Е. Будзак, секретарка

СИРАКЮЗИ, Н. Й.

Окружний З'їзд

Дата: 25. квітня 1971 р.

Президія: п-ні д-р Євгена Єржківська (68 Відд.), почесна голова, п-ні Ірина Дорошак (49 Відд.), голова, п-ні Люба Шмігель (46 Відд.), секретарка.

Звіти Відділів подали перегляд праці цілої Округи. Імпрези були здебільшого обговорені в нашому журналі. В Окрузі діють 2 Гуртки Книголюбів, 3 Дитячі Світлички. На Фонд Наглої Потреби зібрано 1,094 дол., для жертв землетрусу 824 дол., а на Фонд Укр. Церкви в Потребі 433 дол.

У своєму звіті голова Марія Когутяк ствердила прирост молодого членства (з-поміж числа 11 Відділів, 3 є молодечі — 46, 85 і 97). Вказала на велику трудність Округи — це є розкинення Відділів на великому просторі. В наслідок того є обмежений контакт поодиноких референток із Відділами, а поалагодження всіх справ кореспонденційним способом, вимагає великого вкладу праці і часу. Щоб зарадити цьому недомаганню постало питання розподілу Округи на дві, одну з осідком у Рочестері, а другу в Ютіці. Цю справу проголосовано, але вона не прийнялась у присутніх делегаток, що висловили бажання своїх Відділів.

Головним осягом Окр. Ради було Окружне Свято в честь Лесі Українки, що відбулося 28. лютого ц. р. в Рочестері. Про це появилось обширне звітлення в нашій пресі. Дня 11. квітня 1970 р. відбулася Конвенція Культ.-Освітніх Референток у Ютіці в приявності п-ні Наталії Чапленко, культ.-освітньої референтки Головної Управи.

Під час спільного обіду п-ні М. Когутяк представила делегаткам молоду письменницю Наталку Смолій-Герець

НОВІ СТИПЕНДИСТКИ

Наша акція допомоги молодим дівчатам у Бразилії розгортається. Дотепер мали ми чотири стипендистки, що ними опікуються наші Відділи. Це є — 33 Відділ США в Клівленді (Тереса Шишук), 64 Відділ у Нью Йорку (Катерина Хом'як), 68 Відділ у Сиракузах (Юлія Слобода) і 101 Відділ США в Шикаго, що перебрав опіку над Доротейкою Галицькою, сестрою першої їх стипендистки Ольги. Тепер приєдналися до цього гурта — 83 Відділ США з Нью Йорку, заопікувавшись Тересою Дорос і 89 Відділ із Кергонксону, що хоче підтримати студії Теодосії Кривий.

Інститут св. Ольги в Прудентополі приміщує тепер у своєму будинку біля 150 дівчат. З того частина (40) навчається в Школі Домашнього Господарства, яку провадить Інститут. Інші дівчата ходять до місцевих шкіл.

з Ютики. Вона отримала нагороду журналу Наше Життя з XI. Літ. Конкурсу СФУЖО за свою новелю „Сон“, що її відчитала п-ні Ірина Запаранюк з Ютики. Пані голова вручила письменниці цю нагороду разом з офіційним повідомленням Літ. Жюрі. При тій нагоді згадала також, що фундаторкою Літ. Нагороди СФУЖО є шанована всіма громадська діячка Маруся Бек.

У своєму слові п-ні Ірина Руснак, орг. референтка Окр. Ради, вказала на наші перед-конвенційні завдання, подала програму XVI. Конвенції США і заохотила Відділи до численної участі в Конвенції.

У дискусії Відділи старалися знайти розв'язку деяких проблем. Застановлялись, як зарадити недолікам, висловлювали свій подив одні одним за їх осяги. Треба зауважити, що Відділи нашої Округи є різні щодо кількості членів. Найчисленніший — це 47 Відділ у Рочестері, найменший — це новозаснований Відділ у Вотервліті, що нараховує 16 членок. Інші Відділи мають між 25—30 членок. Чисельно невеликі, але активність їх подивувідна.

До нової Окружної Управи ввійшли пані — Марія Когутяк, голова, Марія Крамарчук, заступниця, Володимира Величка, секретарка, Марія Запаранюк, скарбничка. Референтками стали пані — Доля Кушнір організаційною, Таня Баб'юк мол. Відділів, Ірина Дорошак культ.-освітньою, А-

настасія Смеречинська виховною, Мирослава Приймак пресовою.

У внесках і запитах виринула пропозиція змінити назву нашої Окр. Ради з Рочестерської на Округи Півн. Стейту Нью Йорк і передати це прохання до вирішення Гол. Управі. На кінець відчитано проекти ухвал З'їзду і після дискусії ухвалено їх одногласно.

Мирослава Приймак
пресова референтка

УХВАЛИ ОКРУЖНОГО З'ЇЗДУ

Організаційна ділянка:

1. Провести конференцію організаційних референток в Окрузі.
2. Скріпити контакт референток О. Р. з референтками Відділів.
3. Проводити точно й послідовно кампанії приєднання неорганізованого жіноцтва до Відділів.
4. Змагати до підвищення організаційного рівня членки.
5. Особливу увагу звернути на молоде членство. Провести панель Молодечих Відділів.
6. Проблеми членок, що не знають української мови, розв'язувати в той спосіб, що радше перекладати деякі вказівки чи ухвали по-англійськи, ніж впроваджувати двомовність. Двомовність Відділу може бути загрозою витиснення української мови з терену Відділу взагалі.
7. Організувати окремі англомовні Відділи з тих, що не вміють української мови, але почувують свою приналежність до української нації.
8. Звіти голов на Окр. Раді опрацьовувати загально, охоплюючи всю діяльність, але виключаючи подрібнення. Це заощадить час для обговорення справ Округи.
9. Змінити назву Окружної Ради з „Рочестерської“ на „Північного Стейту Нью Йорк“.

7. Організувати окремі англомовні Відділи з тих, що не вміють української мови, але почувують свою приналежність до української нації.

8. Звіти голов на Окр. Раді опрацьовувати загально, охоплюючи всю діяльність, але виключаючи подрібнення. Це заощадить час для обговорення справ Округи.

9. Змінити назву Окружної Ради з „Рочестерської“ на „Північного Стейту Нью Йорк“.

Культурно-освітня:

1. Організувати зустрічі з письменницями й мисткинями.
2. Проводити виставки українського народного мистецтва у своїх громадах та для американської публіки.
3. Продовжувати пізнання стилів народного одягу при допомозі доповідей, показів і прозірок.
4. Влаштувати конкурси обрядового печива з поясненнями символіки.
5. Придбати прозірки українських писанок.
6. Посилити акцію творення Гуртів Книголюбів.
7. Випозичати з міських бібліотек

українські та англійські книжки (переклади з українського та інш.), щоб вони не були усунені з полиць.

Виховна ділянка:

1. Провірити працю наших Світличок. Для виховниць організувати курси та обмін досвідом у праці.
2. Творити Виховну Комісію для праці в Окр. Раді.
3. Змагати до активної співпраці батьків з учителями дошкілля.
4. Допомогти українським матерям вглибитися в проблеми малих дітей і модерні способи виховання. Запрошувати фахівців, висвітлювати виховні фільми.
5. Поширювати дитячу літературу.
6. Організувати відвідування лялькового театру з Філядельфії.

Суспільна Опіка:

1. Поширити допомогую акцію на студіюючу молодь у Бразилії через уфундування для неї стипендії.
2. Обняти опікою старших осіб у своїй громаді.
3. Звернути увагу на занедбаних дітей і молодь.
4. Поширити ідею потреби творення гуртка Добровільної Жіночої Допомоги по Відділах.

Зв'язки:

1. Нав'язувати контакт з американськими жіночими організаціями, телевізією та радіо і при допомозі нашої культурної спадщини усвідомлювати світ про Україну.
2. Референток зв'язків О. Р. і Відділів заохотити до участі в семінарі, що його повинна зорганізувати референтура Гол. Управи.
3. Включитися в акцію допомоги в'язням в Україні та їхнім родинам.

Преса:

1. Розглянути можливість створення пресової Комісії при О. Р. і справу видавання Бюлетеня.
2. Продовжувати хроніки-альбоми Окр. Ради.
3. Зобов'язати Відділи присилати замітні світлини до альбому О. Р.

ЧЕСТЕР, ПА.

Ювілей невтомного лікаря

Заходами 2 Відділу США влаштовано 28. березня 1971 р. 25-ліття лікарської праці місцевого лікаря українського походження д-ра Петра Г. Лебіщак. Зібралось около 400 осіб, щоб його ювілей вшанувати.

Голова Марія Івахів відкрила свято і теплими словами змалювала за-

слуги ювілята. Передала провід Вечора п-ні М. Івахів-Вадіно. Його відкрив молитвою митроф. протоєрей укр. прав. церкви о. О. Мищик. Ювілята привітали о. Петро Липин, парох укр. католическої церкви Св. Духа, а п. Володимир Корчинський подав короткий життєпис його і побажав йому довгих літ дальшої праці. Слідували дальші привіти місцевих організацій, а голова п-ні Івахів вручила йому й його дружині гарні подарунки.

Обідом зайнялась п-ні М. Вейлин, госп. референтка Відділу, а допомагали їй подавати молоді дівчата-студентки. Закінчився Вечір молитвою, що її проказав д-р Потапович, пастор укр. баптистської церкви.

Із доходу з цього ювілею Відділ призначив 100 дол. на укр. прав. церкву, 50 дол. на Стипендійний Фонд Митр. Іоана, 25 дол. на Музей Нар. Творчости США, 25 дол. на Фонд Мати й Дитина, 15 дол. на СКВУ і 10 дол. на пресовий фонд Н. Ж.

Марія Болонка
пресова референтка

МІННЕАПОЛІС, МІНН.

Із діяльності 16 Відділу США

Святочні сходи в честь Лесі Українки відбулися в лютому ц. р. В їх програму ввійшла доповідь голови Мирослави Петришак про нашу велику поетку і мистецьке відчитання поеми „Сім струн“ у виконанні п-ні Нелі Дмитришин. Дразу „Оргія“ й її глибоку ідею зреферувала п-ні Ольга Луцик, відчитуючи уривки з твору. На кінець п-ні Оля Таратула відчитала спогад Оксани Стешенко про Лесю Українку.

В другій частині Вечора, що була присвячена біжучим справам Відділу, виринула думка — заснувати при Відділі Гурток Книголюбів. На це відгукнулось багато голосів.

Відвідини представниць Окр. Ради. Дня 1. травня 1971 р. відбулася зустріч п-ні Любослави Шандри, голови Окр. Ради і пп. Олени Турули і Ліни Басюк, секретарок, із нашим Відділом. Це вперше вітали ми їх на своєму терені.

Вечір розпочався молитвою США, що її провела голова М. Петришак. У своєму слові п-ні Шандра розказала про початки нашої організації, що її побудували жінки-піонерки першого покоління в ЗСА. Подала перегляд систематичного росту США та його поширення на всі стейти Америки. Окрему увагу присвятила завданню

Окружних Рад. Це ті проміжні клітини між Централєю і Відділами, що лучать Відділи Округи в одну цілість і ведуть їх до мети, за пляном накресленим Гос. Управою США. Вмілим і відважним підходом можуть не раз перевести на своєму терені великі проекти. Розказала про здійснення і затвердження акту Катедри Українознавства при Шикагівському Університеті. Таким способом розбудовуємо нашу науку і культуру серед американців.

Доповідь вислухали всі з захопленням. Не диво, що вона причарувала групу молодих пань, що зібрались на другий день на зустріч із представницями Окр. Ради й одногосно заявили свою добру волю — створити молодечий Відділ на терені Твін-Сіті. Про це вже була згадка в нашому журналі.

Слід згадати ще про оживлену дискусію, що виринула напередодні після доповіді голови. Ще й під час вечері її закидували десятками питань, на які вона ввічливо відповідала. Вечір пройшов непомітно скоро. Вкінці мусили ми попрощати дорогих пань із Шикаго з надією, що в майбутньому праця зв'яже нас тіснішим узлом з Окружною Радою!

Ольга Луцик

ДІТРОЙТ, МИШ.

Поминки 23 Відділу США

Дня 13. квітня 1971 р. відбулася поминальна Служба Божа в шосту річницю смерті бл. п. Симеона Боднара. Відслужив її о. монс. М. Бохневич у церкві св. Івана Хрестителя. По Службі Божій, у домі п-ні Боднар відбувся поминальний обід, що його започаткував молитвою о. монс. Бохневич. По обіді п-ні К. Хом'як у короткому слові згадала про покійного як свідомого українця, що належав до багатьох організацій та до хору, був активний, жертвенний на добродійні цілі. Багато помагав своїй дружині Павлині, голові імпредового комітету 23 Відділу США у всіляких імпредзах. Ще говорили о. монс. Бохневич, М. Ченстух, С. Гудзіньська, А. Королишин, які згадували добрі діла бл. п. С. Боднара.

В пам'ять покійного зібрано 50 дол. на школу. На поминках була присутня п-ні А. Вокер, заступниця голови Централі США. О. монс. Бохневич та о. В. Климович закінчили молитвою ці поминки.

А. Королишин

НОВА ДИТЯЧА СВІТЛИЧКА

У Вормінстер, Па., зорганізовано підвідділ 90 Відділу у Філядельфії, який очолила п-ні Ліда Кріль. Членами там молоді матері, що поставили собі за ціль зорганізувати Світличку. Заходами виховної референтки Окр. Ради п-ні Ярини Телепко, у тісній співпраці з п-ні Лідєю Кріль, пороблено усі заходи для реалізації цього задуму.

Навчання у Світличці відкрито 22. червня ц. р. в приміщенні укр. католицької парохії при дуже щирій співпраці місцевого пароха о. Роберта Москаля, за що складаємо йому нашу подяку. Вчителькою Світлички є п-ні Соня Голь. Потрібне устаткування та научні посібники закупила Окр. Рада Філядельфії з Виховного Фонду Окр. Ради, що є призначений на організацію нових Світличок та допомогу існуючим. Бажаємо якнайкращих успіхів у праці підвідділові у Вормінстері, Па.

ЕЛИЗАБЕТ, Н. ДЖ.

Рчні Збори 24 Відділу США „Дочки України“

Дата: 30. січня 1971 р.

Збори відкрила голова Катерина Соснецька.

Президія — п-ні Ірина Левицька, голова, п-ні Олександра Когут, секретарка.

Звіти зложили всі члени Управи і референтки.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ начислює 75 членок, у тому 3 нові. Ширші сходи відбувались щомісяця, окрім того були 3 засідання Управи.

б) Культурно-освітня й імпредова: На всіх ширших сходинах були доповіді і деклямації в опрацюванні референтки п-ні О. Костели. В червні влаштовано прогульку на Союзівку, а в грудні спільний Свят-Вечір. Найбільше праці Відділ вложив у підготову Базару перед Великоднем, що є рівночасно виставкою нар. мистецтва і показом писання писанок. Перед Базаром місцева преса поміщує статтю і світлина, а це притягає на Базар маси людей.

в) Сусп. опіка: Відділ дає допомогу українським школам у Бельгії. Своєю стипендію 25 дол для найкращого учня української парохіальної школи ім. бл. п. Марії Процак перейменовано на стипендію ім. бл. п. Марії Полевчак, основниці й довголітньої го-

КОНВЕНЦІЯ ГЕН. ФЕДЕРАЦІЇ ЖІН. КЛЮБІВ

У днях 6.—10. червня 1971 р. відбулася в Пітсбургу Конвенція, що відзначила 80-ліття існування цієї великої організації. Союз Українок Америки є членом її від 1948 р. Майже щороку наші представниці беруть участь у Конвенціях Ген. Федерації, а поодинокі Окружні Ради й Відділи США є членами місцевих клітин. Окр. Рада США в Ньюарку стала в 1970 р. членом Стейттової Федерації стейту Нью Джерзі.

У Конвенції ГФЖК у Пітсбургу Союз Українок Америки репрезентувала п-ні Анастасія Вокер, орг. референтка Гол. Управи.

лови Відділу, що відійшла у вічність у 1970 р. Референтки відвідували хворих і допомагали потребуючим.

г) Господарська: Згаданий Базар приніс дохід, без якого Відділ не міг би вести задовільно своєї праці.

До нової Управи ввійшли пані — Катерина Соснецька, голова, Олександра Когут і Анна Гнатюк, заступниці, Марія Полянська, секретарка, Ольга Левчик, касієрка. Референтками стали пані — Ольга Граб організаційною, Олександра Костела культурно-освітньою, Катерина Шперун імпрезовою, Марія Хитра сусп. опіки, Ірина Левицька пресовою укр. мовою, Ольга Левчик англ. мовою, Галина Пухта, Анна Федун і Марія Кобасовська господарськими, Марія Гульник, Марія Френкевич, Ксеня Славик, Анна Слободян і Марія Фіцула відвідувачками хворих.

До **Контр. Комісії** ввійшли пані — Анна Кемпа і Стефанія Присяжна.

Ірина Левицька
пресова референтка

НЮАРК, Н. ДЖ.

Річні Збори 28 Відділу США

Дата 31. січня 1971 р.

Президія: пп. Софія Андрушків, Ольга Муссаковська, Ірина Небелюк, Стефанія Стеців, Дарія Ярославська, Ірина Кіндрачук.

Про діяльність Відділу звітували пані: Стефанія Карапінка, голова, Стефанія Стеців, секретарка, Олександра Назарук, скарбничка, Дарія Ярославська, голова Гуртка Книголюбів, і референтки пані — Наталія Загайкевич організаційна, Марія Герус культурно-освітня, Ольга Гнатик і Софія Андрушків сусп. опіки, Пелягія Куч-

куда зв'язків, Олександра Терлецька бібліотечарка, Агнета Баранюк господарська.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ відбув 10 ширших сходин і 10 засідань Управи. Співпрацював з Окр. Радою, вив'язувався із своїх членських зобов'язань в інших установах, утримував власну домівку. Відділ начислює 160 членок, з яких 20 вступили в біжучому році.

б) Культурно-освітня й імпрезова: Влаштовано два Літературні Вечори, а саме: один присвячений 200-літтю народин Бетовена у виконанні учнів пні Таїси Богданської та з її рефератом. На другому перебрано платівку про Анну Ярославну ред. Леоніда Полтави та висвітлено українську абетку мистця Ярослава Паладія. Влаштовано також китайську лотерію, Різдвяну зустріч із показом праць учасниць малярського курсу. Відділ поширив свою бібліотеку, підтримував Гурток Книголюбів, що відбув 7 сходин і започаткував малярські курси під проводом мисткині Оксани Шавес.

в) Виховна: Удержуємо Дитячу Світличку з учителькою п-ні Оксаною Тарнавською, яка підготувала дітей до Свята Матері та Свята Миколая. П-ні Таїса Богданська підготувала дітей із Світлички до участі в дитячій опері Українського Музичного Інституту. Влаштовано Дитячу Вишивану Забаву.

г) Сусп. опіки: Займалась цією діяльною комісія у складі: пп. Ольга Гнатик, Софія Андрушків, С. Луків, Е. Шпирка і Софія Воробець. Висилано пачки для поводня, для молоді, для бабусь і священників у Польщі, забезпечено стипендію 2-ом дівчаткам по 5 дол. місячно. Висилано гроші та речі до Югославії для жертв землетрусу, дано поміч поворотцям із заслання, сиротам і монахиням у Бразилії.

г) Господарська: Подбано про прийняття на імпрезах та естетичний вигляд столів.

Голова **Контр. Комісії** п-ні Омеляна Цяпка поставила внесок на уділення абсолюторії, що Збори одногосно ухвалили.

До нової Управи ввійшли пані — Стефанія Карапінка, голова, Евфрозина Мартинець, заступниця, Стефанія Стеців і Ольга Цар, секретарки, Олександра Назарук і Євгенія Леськів, скарбнички. Референтками стали пані: Наталія Загайкевич і Матильда Василів організаційними, Ірина Федисин

і Надія Мандрусак культ.-освітніми, Наталія Войновська і Дарія Стасюк імпрезовими, Ірина Небелюк пресовою, Ольга Гнатик, Софія Андрушків, Євгенія Шпирка і Стефанія Луків суспільної опіки, Пелягія Кучкуда зв'язків, Марія Гординська виховною, Олександра Терлецька й Олександра Падковська бібліотеки, Агнета Баранюк, Анна Дерезницька, Розалія Білоус, Луція Оленяк і Настя Бохонюк господарськими.

До **Контр. Комісії** ввійшли пані — Ольга Муссаковська, Омеляна Цяпка, Михайлина Мосора, Фльорентина Дорошенко і Марія Герус.

На закінчення нововибрана голова подякувала присутнім до довір'я й заохотила до дальшої успішної праці.

Ірина Небелюк
пресова референтка

ВІЛМІНГТОН, ДЕЛ.

Свято Лесі Українки

Рік святкувань нашої поетки „зрушив“ і нас. Бо де ж уже так, щоб ми, жінки, не відсвяткували в якийсь спосіб її ювілею? І ми збудулись на маленьку, скромну академію з такою програмою:

Після відкриття академії головою Марією Матвійків, доповідь відчитала Марія Гавришук. Вірш Л. Українки „Вечірня година“ віддеклямувала Тетяна Гусар. Деклямацію „Леся в лісі“ спільно виконали Наталка Глинянська, Ірина Грищутко, Лена Рудавська. Вірш „Мамо, іде вже зима“ віддеклямували Ірина Книгиницька і Дарія Корженівська, а інсценівку „Казки про велета“ виконали Уляна, Марко і Лідія Гарванки. Слідувало сопранове сольо п-ни Малецької при супроводі Ярослави Кобрин. Вірш „Контра спем сперо“ віддеклямувала Марія Корженівська.

По програмі був ще буфет і присутні ще довго не розходились, гуртуючи при каві. Серед публіки вражала відсутність мужчин (так, як би Леся Українка для них не писала!), але Відділ заробив щось 63 дол. до каси і має задоволення, що зложив поклін нашій поетці. Підтримали нас наші сусіди з 13 Відділу США в Честері, що численно прибули, а також допомогли в програмі. Рятували програму, як звичайно, діти і молодь, що вив'язались дуже добре з окремих точок.

Лідія Гарванко
пресова референтка

СКАРГИ ДОЯРОК

Про доярок пишуть у підсоветській пресі, що це найбільш шаслива сільська професія. Адже їй вираховують найкращі трудовні, вона має подостатком молока і перша дістає наряди на все, що трудно дістати в селі. Не знати чи вірити тим дописам, що підтвержені звичайно шасливо всміхненим обличчям молодої (обов'язкової) і гарної жінки.

Але тут і там просякають у пресу і їх скарги. Доярки колгоспу Луцького району Волинської області пишуть, що видайність на доїв залежить не лиш від того, як вони доглядають і годують худобу. Але трапляються випадки, коли норми лідвозять несвоечасно, не дотримуються раціонів. „Все це позначається на нашій роботі“.

Подібна вістка появилася про артіль ім. Шевченка Добровеличківського району на Кіровоградщині. Там на тваринницькій фермі „подача води, роздавання кормів, доїння і прибирання приміщення виконувалися здебільшого бручну і дояркам важко було працювати. Це привело до плинності їх стану і тепер на фермі бракує робучих рук. У приміщеннях антисанітарний стан“.

Це все говорить про себе. Отой 8-ми а то й 10-годинний робітний день немолодої вже жінки (молодим легше знайти іншу працю) починається на світанні. Вгорі читаємо — чим він виповнений. Але немає згадки про те, що приміщення ферм є звичайно за селом і їй ще треба подолати дорогу туди й назад. Не тільки при гарній погоді, але в сніг і завірюху.

Недаром поет Василь Симоненко присвятив дояркам окремого вірша у „Думі про шастя“. Оце шастя, що про нього так дзвінко пишуть молоді кореспонденти у своїх дописах. Воно змальоване

Апотеоза матері

Попід мури мами держали
серця в долонях і дули в них,
аби не боліли.

В. Стефаник

Правда Стефаникового слова проорює душу, кривавить серце, заторкає найглибші нетрі людської істоти і відроджує в них людину. Новелі Стефаника мають саме цю велику місію в 100-річчя його народження: відкрити глибокі вартості українського селянина, мученика, титана праці. В галерії образів, списаних автором із життя, а часом і з пережитого ним самим — бачимо твердих, неначе з заліза викутих батьків, бачимо очі голодних, замучених нуждою, дітей і бачимо жінок і матерів. Та провідною постаттю Стефаника є таки мати, та мати, що наділа йому маленькому білу сорочку, що згортала його рученята до молитви і благословивши пустила в світ, щоб своїм розумом і працею собі долю здобув. І ненадармо висилала його мати з рідного села покутського, Русова. Син її здобув освіту і пізнав світ, — хоча дуже болючими були ті його життєві кроки... Він ніс із собою тягар — біль людського серця, а коли вивисив його до кінця, то списував його на папір і залишав у спадщину нащадкам.

Почуття глибокої любови до матері ніколи не покидало його, а смерть її залишилася для нього назавжди незагоєною раною. І ця його любов дала змогу йому проникнути серце матері-селянки, і

„веселими цифрами“ удою і тваринного поголів'я, але

...ви мовчанкою соромливою
постараетесь обминуть,
що в доярки тієї шасливої
руки й ноги вночі гудуть...

він проспівав їй свою величальну пісню.

В осередку тих постатей стоїть непохитно Марія — мати синів, що сиділи в криміналі за Україну, синів, що пішли воювати і поклали за неї своє життя. Відчувається природний аристократизм цієї достойної селянки, яка відвідуючи синів у криміналі, почуває себе рівною з іншими — міськими інтелігентками.

Адже вона народила їх такими соколами, а коли їхала до них поїздом, то здавалось їй, мовби там у машині напереді горіло її серце... Коли ж пішли на війну, за Україну, і не вернулись, — то заніміла з болю. Та коли прийшли до її господи українські вояки і заспівали рідних співанок і віддали поклін Шевченкові — що його величали й сини її, — то радістю сповнилось серце матері; вона відчула й до них — чужих їй, материнську любов і сорочку з сина свого дала воякові; вона стала і сама співвизнавцем їхньої Правди, за яку і згинуті не жаль.

Так Стефаникова Марія станула на рівні з Алкидовою матір'ю в Шевченкових „Неофітах“. Їх зрівняло моральне піднесення, що сягає почуття апостольства. Після муки, сліз і духового омертвіння, коли Марія закаменіла й оніміла, — приходять новий подих радості — негаснучий спалах ідеалу, окуплений смертю синів. Така радість духа могла зродитись у матері тільки після чорної розпачі, пережитого болю, що кричить із снів її: „Діти мої, сини мої, де ваші кістки білі? Я піду позбираю і принесу на плечах додому“. Вони неначе воскресли для неї на віки. Бо ж любов животворча, і ідея зродження любов'ю — вічно жива... Н.

П-ні Любов Дражевська
Mrs. Lubov Drashevskaya, curator of
mineralogy at the Paterson Museum
in Paterson, N. J.

БАГАТЕ ЖИТТЯ

Всі погоджуються в тому, що книжка „Хронологія життя і творчості Лесі Українки“ — це найкращий осяг еміграції в роковини нашої поетки. Гортаючи книжку, мало хто думає про те, яким зусиллям і чіми заходами появився цей твір. Усі ми вдячні Українській Вільній Академії Наук за це видання. Але хочеться водночас згадати людину, що у великій мірі причинилася до того своїми стараннями і зходами. Це співробітниця й член УВАН-у — мгр. Любов Дражевська.

Вона походить із Харківса, де народилася в 1910 р. і здобула середню освіту. Почала студіювати літературу в Інституті Народної Освіти, але не закінчила тих студій. Її усунули з університету, коли вийшло на яв, що її батько ув'язнений. Скоро усвідомила собі, що мовно-літературні студії в підсоветському режимі знаходяться під особливим натиском влади. Тому незабаром перекинулася на геолого-географічний факультет Харківського Університету. Але й цих студій не вдалося закінчити, бо в 1935 р. арештовано її чоловіка Ю. Лавріненка й у наслідок того вона не могла студіювати. Все ж працювала вже як геолог, а навіть подалась у далеку подорож на Сибір, де в Норильську був на засланні її чоловік. Там могла працювати якийсь час у своєму фаху аж поки не довелося повернутись.

Вийшовши на еміграцію Л. Дражевська стала студенткою геологічного факультету Гете-Університету у Франкфурті в Німеччині. Переселившись до Америки продовжувала їх у Колумбійському Університеті в Нью Йорку, де здобула ступінь магістра

геології в 1958 р. Почала працювати у своєму фаху, при перекладі наукових видань з російської на англійську мову. А в 1961 р. стала куратором мінералогії в Патерсонському Музеї в Патерсоні, Н. Дж.

Любов Дражевська є також здібною журналісткою В молодих роках вона мріяла про працю в тій галузі, але це було ще менш вказане, як мовно-літературні студії. Тепер вона служить своїм пером Вільній Академії Наук, реферуючи її конференції та з'їзди. Дуже цікаві також її особисті спогади й репортажі.

Багато праці вложила в переклади на англійську мову, особливо для Анналів УВАН у ЗСА, де друкувались праці українських учених. Заходами Американського Геологічного Т-ва появився книжкою її огляд геологічних праць ССРСР. Є співредактором Енциклопедії Українознавства англійською мовою.

На запит місцевої журналістки, що в її музейній праці для неї найприємніше — Любов Дражевська розказала їй про шкільні прогульки. Вона любить зацікавлювати дітей зразками каміння і викопних тварин. Тут для них відкривається цілий світ.

У книжці спогадів „На кавказько-турецькому фронті“ Лев Биковський подає частинно бібліографію писань Л. Дражевської. Це є ряд статей в „Українських Вістях“, „Листах до Приятелів“, „Бюлетені УВАН“. Повний перелік її писань зайняв би напевне кілька сторінок.

РІЧНІ ЗБОРИ КОМІТЕТУ УКРАЇНОК КАНАДИ

Дня 21. квітня 1971 р. відбулись Річні Збори КУК у Торонто. Їх відкрила голова д-р Зоя Плітас. До президії Зборів увійшли пп. С. Проців, голова, а М. Горбань, секретарка. Після молитви вшановано пам'ять бл. п. Валентини авадської, що 23. березня відійшла у вічність. Дальше продовжувались Збори згідно із схваленим порядком нарад. Заслухавши звіт Управи Збори уділили їй абсолюторію. Приступлено до виборів нової Управи.

До неї увійшли пані — інж. Л. Вертипорох, голова, д-р З. Плітас, б. голова, д-р В. Кос і А. Рурик, заступниці, Г. Федак, рек. секретарка, Л. Романик, кор. секретарка, В. Лавринюк, скарбничка. До Комітету Імпрез увійшли пані — А. Ганківська, Д. Темник, А. Ковальчук, Е. Шелестинська, І.

Шумська-Мороз, А. Рурик, К. Кривоус, К. Кравець. Пресовою референткою стала М. Лантух, а архіву К. Гарасевич.

До Контр. Комісії увійшли пані — А. Браєр, Д. Темник і Р. Кумпан.

ДО ЗВІТУ ПРО ЧЛЕНОК-ПРИХИЛЬНИЦЬ СФУЖО

У перегляді вилат вкладок членок-прихильниць СФУЖО, що були зміщені в чч. 2, 3 і 4 Н. Ж., пропущено таких членок, що вирівняли вкладку за 1970 р., у тому ж році:

Люба Луцька, Марія Мудрик, Анна Мудик, Дося Михайлюк.

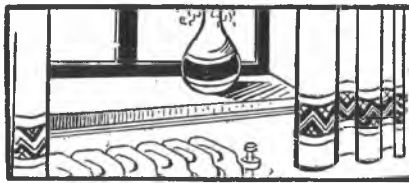
25-ЛІТТЯ ІНСТИТУТУ СВ. ОЛЬГИ

У 1946 р. засновано в Прудентополі, Бразилія, виховну установу для дівчат під найменням Інституту св. Ольги. Започаткувало це діло Товариство Катехиток Серця Ісусового. Не маючи зовсім матеріальних засобів, почало воно гуртувати вбогих дітей. Кожного року число вихованок збільшувалось. Хоч не раз дуже трудно було прогудувати їх, проте Т-во Катехиток С. І. не піддавалось зневірі. Віра в Божу опіку кріпила катехиток, прибували пожертви, а зміла господарка дозволяла завжди перемогти скруту. Тепер в Інституті перебуває 150 дівчат. Із них біля 40 навчається в Школі Домашнього Господарства, що її провадить Т-во Катехиток. Інші дівчатка відвідують школи в містечку.

Дня 1. листопада 1970 р. відбулось урочисте святкування 25-ліття. Його пов'язано із святкуванням 1000-ліття кн. Ольги, патронки Інституту. Тоді то відбувся в Прудентополі концерт, виведений силами учнів і студенток Інституту. Його повторили 23. листопада 1970 р. у м. Понта Гросса.

ДІВОЧИЙ ХОР „ДІБРОВА“

При українській католицькій парохії в Мюнхені зорганізувався 6 років тому дівочий хор „Діброва“. Опікуною і диригенткою хору є п-ні Марія Гарабач, б. голова Відділу ОУЖ у Мюнхені. В хорі згуртувались дівчата-українки з Мюнхену й сусіднього Людвігсфельду. Вивчають цікавий репертуар церковної і світської музики. Найбільшою атракцією хору є справжні народні строї з Борщівщини, що їх собі справили хористки. На посвяченні Собору св. Софії в Римі дівочий хор „Діброва“ звернув на себе загальну увагу.

У НАШІЙ ХАТІ

Щотижневе прання

Літньою порою наш щотижневий обов'язок стає півтижневим, коли не частішим. Тому кілька вказівок і порад можуть упростити і облегшити його. Хоч пральна машина виконує тут головну роботу, проте різnorodність матеріалів і мильних порошків вимагають великої уваги в їх застосуванні.

Дитяче білля й одяг. Є відомим правилом, що білля, постіль, рушники немовлятка треба прати окремо. Його шкіра дуже ніжна і може zareагувати на який-небудь пральний порошок. Найбільше праці завдає прання пеленок. Навіть коли користуєтесь пральною службою для тієї цілі, проте час від часу кожній матері доведеться випрати пеленку самій. Головною засадою того є — сполокати пеленку в холодній воді негайно по вжитку, а тоді намочити в холодному розчині спеціального розм'якшувального порошка й води. Далше докладно викрутити з того розчину і випрати в машині у гарячій воді, додаючи наприкінці засобу, що розм'якшує тканину (fabric softener). При цьому останньому треба пам'ятати, що fabric softener не лущиться добре з пральним порошком, вибілювачем і т. д., отже його треба давати дійсно наприкінці прального циклу.

При пранні плетених речей треба придержуватись вказівок, що є подані на фірмових картках. Тому їх треба зберігати, зазначаючи на них, якої речі це стосується.

Речі дорослих. При них завжди є докладні вказівки на фірмових картках

Найбільше клопоту завдає нам прання завісок, покривал на ліжку, на фотелі, килимів і т. д. Тут треба докладно розрізняти їх матеріал. Особливо уважно треба ставитися до прання матеріалів із

“fiber glass.” Їх треба прати окремо від інших, не вживати ніколи вибілювачів, а машину по вжитку старанно витерти в середині паперовим рушником.

Покрівці на фотелі слід наперед почистити щіткою, намилюючи всі плями і рубці. Прати теплою водою (менша небезпека втрати кольору) і видобути з сушарні ще вогкі. Випрасувати фальбани чи складки і натягнути ще не зовсім висушені на меблі.

Щодо килимів, то теж треба перевірити на фірмових картках, чи їх можна прати. Тоді почистити їх пилосмоком і намити заплямлені місця. Прати 10 хвилин у теплій воді, сполокати теплою водою і висушити у сушарні. Не можна сушити у сушарні килимів, що мають підклад із гуми. Прати два малі килимки разом або один більший. Коли бракує при пранні ваги, тоді можна додати до килиму якісь відповідні речі.

При пранні завісок брати до уваги їх стан. Якщо вони старі, або вицвілі від сонця, тоді прати їх у тюлевою мішку. Не завантажувати повно машини, щоб оберегти їх від складок і зморщок.

Подаємо ще кілька порад для вичищення найбільш дошкульних плям:

Плями з олії (оливи): Намочити в розчині хемічної чистки. Випрати в теплому мильні. Коли пляма не зникає, тоді випрати її в безпечному білилі. Може залишитись жовта пляма і її треба обережно усунути окисною водою. Треба пам'ятати, що всі тканини „поліестер“ вимагають дуже уважного опрацювання плям перед пранням.

Плями з молока: Намочити в холодній воді. Посипати пляму мильним порошком і випрати в розчині хемічної чистки. Потім випрати в теплій воді.

Плями з яєць або підли-

ви: Коли жасхне, зішкрябати ножем, не псшкоджуючи тканини. Намочити в холодній воді. Втерти мильний порошок і випрати, вживаючи безпечного білила. При воєнянсмy матеріалі вживати розчину хемічної чистки.

Плями з овочевих соків: Вистачить випрати у звичайній пральній машині. Якщо пляма залишиться, тоді напнути тканину над мискою і заллати пляму окропом. Допомагає також розчин цитринового соку. Якщо не можна вживати окропу, тоді заллати пляму холодною водою і помастити її гліцеріною. Лишити на кілька годин, а потім сполокати в воді з ложечкою оцу.

Н. К.

Куховарські назви на букву С

Сафлор, крокіс (фарбувальний), росл. З насіння виробляють олію, маргарину тощо. З пелюсток квітів фарбу, що додається до харчових продуктів, а також уживається до фарбування тканин.

Сахаріна — синтетична речовина, яку одержують із толюолу, на 500 разів солодша від цукру без поживної вартості. Сахаринний.

Сахароза — див. цукрoза.

Сахера торт — віденський торт. Назва від імени власника ресторану.

Свекла — ботвина, бурякове листя (а не буряк).

Свербіус — див. шипшіна.

Свинина — м'ясо свійської свині (вепрoвина — м'ясо дикої свині). Свинячий (ковбаса, ніжки).

Свїжина — 1. свіже м'ясо забоїтої свині, 2. свіжі припаси. Свїжий, свїженський.

Свїйські тварини — освоєні домашні тварини. Свїйська птиця — домашня птиця, дріб.

Свячене — обрядові великодні печиво і продукти, посвячені на Великдень.

Н. Ч.

Редагує Госп. Комісія США

Городина

У нашому харчуванні городина є головним джерелом вітамінів, особливо вітаміни А і Ц. Окрім того постачає нашому організму віт мінеральних солей.

В теперішніх умовах нашого побуту маємо свіжу городину впродовж цілого року. Отже не потребуємо журитися переріркою і переховуванням її. Деяка городина прибирає по перерірці нової смакової і відживної вартості, як напр. капуста чи огірки. Отже її споживаємо і в переробленому виді.

Дуже поширена тепер морожена городина з огляду на шкоре приготування. Її відживна вартість менша внаслідок перерірки в часі заморожування. Тому при широкотому вжитку її радимо доповнювати її якимось додатком свіжої городини або час від часу впроваджувати свіжу городину у наш стравопис.

Морожений шпінат

1 коробка мороженого шпинату, 2 зубці часнику, 1 ложка масла, 1 ложка борошна, 4 ложки молока, сіль.

Розморозивши шпінат, дрібно посікти і вимішати з розтертим часником. Окремо зладити ясну засмажку з масла й борошна. Розвести її холодним молоком і вимішати зі шпинатом. Посолити й заварити кілька хвилин.

Шпараги, фасолька, квітна капуста

1 коробка мороженої городини, сіль, 1 ложка масла, 2 ложки тертих сухариків.

Розморозити городину у кімнатній температурі і варити коротко додавши дрібку води й солі. Подавати полляту маслом із тертими сухариками.

Зелена салат

1-ий спосіб: 1 головка салати, пів горнятка сметани, ложечка цукру, сіль, сік із пів цитрини.

Обмити й поділити салату на листки. Окремо перемішати сметану з цукром, сіллю і цитрино-

вим соком. Полляти тим салату на полумиску.

2-ий спосіб: 1 головка салати, 2—3 платочки бекону, 1 яйце.

Приладити салату, як у попередньому приписі. Бекон покрити в кісточки і злегка присмажити. Потім полляти його розбитим яйцем, щоб лиш затягнулось. Полляти тим салату.

Салата з капусти

1 мала головка капусти, 1 квашений огірок, сік із квашених огірків, цукор, 2—3 ложки олії (оливи), 1 помідор, 1 ложка січеного прирізу або молоді цибульки.

Почистити й пошаткувати капусту. Посолити. Обідрати огірки і втерти на грубій терці. Вимішати його з капустою, досмакувати цукром і огірковим квасом. Уложити в салатниці, придрати кружальцями помідорів і посипати прирізом або молоді цибульки.

Варені кабачки

1 фунт кабачків, 1 ложка масла або маргарини, 2 ложки тертих сухариків.

Обідрати молоді кабачки, перекроїти вздовж і видрати зернятка. Кожну половинку поділити на поздовжні смужки. Виложити на цидилі і разом із цидилом уложити до посоленого окропу. Прикрити покришкою і варити 5-10 хвилин. Вийняти з цидилом, потримати, щоб скапало, виложити на полумисок і полляти маслом, присмаженим із сухариками. Подавати до м'яса.

Кучерява капуста з яблуками

1 мала головка капусти, кмін, 1 ложка товщу, 1 велике яблуко або два середні, 1 ложка борошна (муки), 4 ложки сметани, сіль, цукор, оцет.

Капусту почистити, сполокати і тоненько пошаткувати. Залляти горнятком окропу, додати сіль, цукор, кмін, товщ і пошатковані яблука і прикрити покришкою. Коли закипить, відкрити на хвили-

ну, а потім доварити прикрите. Окремо розмішати борошно з 5 ложками холодного бульйону або якогонебудь вивару з городини. Коли капуста вже зм'якне, вляти до неї цю рідину, досмакувати оцтом або цитриним соком і заправити сметаною. Подавати до м'яса.

Смажена картопля

2 фунти картоплі, 2 ложки товщу, сіль.

Обмити картоплю, вишурувати щіткою, обідрати і покроїти в кружальця або довгі смужки. Висушити паперовим рушником. Розігріти товщ на сковороді, вкинути на те картоплю і смажити. Класти тільки однією верствою, бо не зарум'яниться гарно. Обернути лопаткою, а коли м'яке, видрати на полумисок і солити. Подавати негайно до м'яса.

Смажені баклажани

1 баклажан сер. величини, 2 ложки товщу, 2 ложки борошна (муки), 3 ложки тертих сухариків, 2 яйця, сіль.

Обмити баклажан, обідрати і покроїти в не надто грубі кружальця. Обкачати в борошно, розбитому яйці і тертих сухариках. Смажити на розігрітому товщі на золотий колір, легко посолити. Подавати до м'яса як городину або як страву з помідоровою підливою.

МІЄМО ВІКНА

У нашу домашню роботу поволі втягаємо дітей. Кожне з них має свої невеликі завдання і їх дбайливо виконує. Одна американська мати описала, як вона поширила їх засяг праці. Літньою порою вона навчила їх мити вікна. Спершу показала їм на одному вікні, як це робити, а потім призначила кожній дитині (це підлітки) одне вікно. На кінці вся родина оцінила виконану роботу.

УКРАЇНСЬКІ ГОСПОДИНІ! УВАГА!

Вже вийшла з друку книжка
ЗЕНОВІ ТЕРЛЕЦЬКОЇ

Українські страви

Давні приписи з Галичини.

Книжка розміру около 300 ст. обійматиме всі ділянки куховарення.

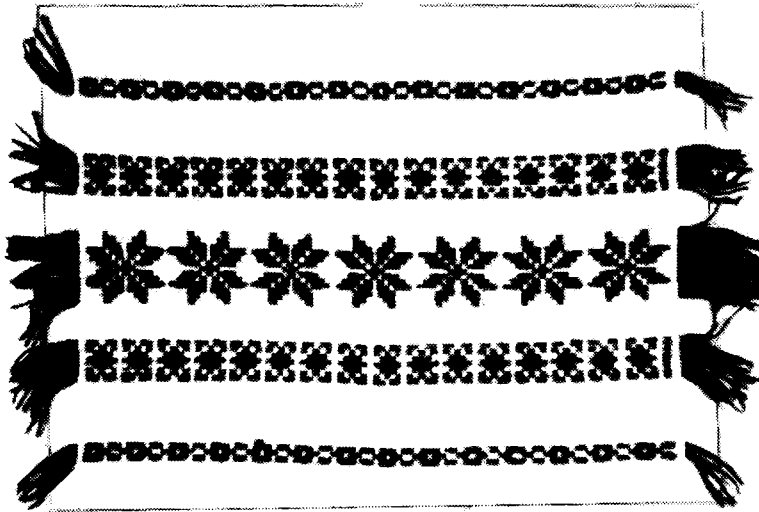
Коштує в твердій обгортці 7 доларів разом із пересилкою.

Українська ВИШИВКА

ВИШИВАНА ПОДУШКА

Ми привикли до подушок, що прикрашені широкими, не раз майстерно виконаними зображеннями. Це завдає нам багато праці. Подушки стають тільки

Ось подушка, виставлена на Базарі 64 Відділу США в Нью Йорку. На грубій вовняній тканині розміщений простенький народний візерунок, виконаний

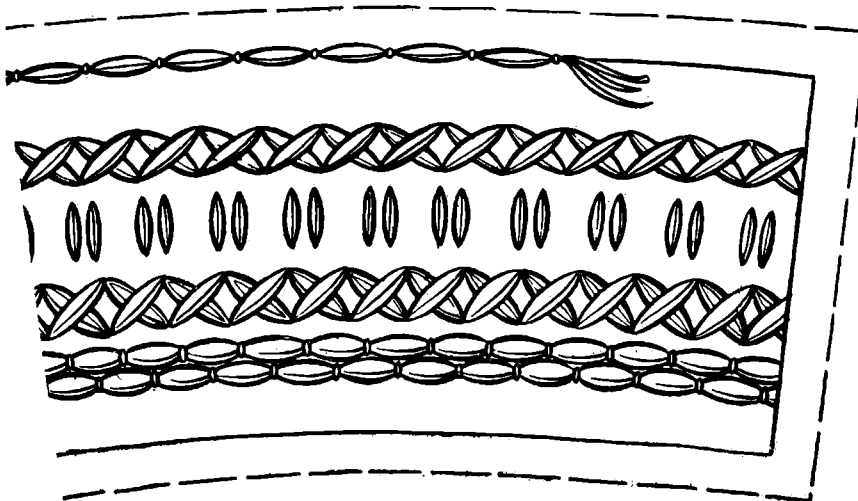
Подушка, вишивана волічкою
Embroidered cushion

декоративними, а не вжитковими предметами. Та й не завжди підходять до модерного устаткування.

Тим часом хочеться мати в мешканні декоративну подушку, але більш

перетиканням. До вишивання жито грубої волічки.

Зіставлення кольорів цієї вишивки може бути довільне. Коли тканина буде вишневого кольору, тоді візерунок

модерного вигляду. Щоб її можна було легко вишити і до різного тла використати.

можна виконати помаранчевим. На синій тканині можна вишити візерунок жовтою фарбою, на зеленій — це-

Літнє чільце можна теж прикрасити вишивкою

Headband can also be embroidered

Чільце. Замість капелюха може нам послужити вишиване чільце, взороване на народних очіпках. Воно складається з широкої вишиваної смуги шовку, оксамиту чи суконця, натягнутої на картон.

Найперш треба вирізати картон за об'ємом голови, а на підставі його смугу матеріалу. Тоді прикрасити її вишивкою хрестом, вприкріп (як на рисунку), тасьмою. Прикріпити до картону оздоблювальну тканину й підбити її підшивкою у відповідному кольорі. Лучний шов умістити ззаду.

На шовковому матеріалі вживати ниток Муліне, на сукні волічки. Кольор тканини й вишивки достосувати до вбрання.

Проект виконала мисткиня Любов Панченко.

глястою. Кінці вишитих смуг залишаються, як тороки з обох боків.. Їх можна при коріні закріпити.

OUR LIFE

MONTHLY, published by Ukrainian National Women's League of America

Vol. XXVIII.

JUNE, 1971

No. 6

Understanding the Problem

The summer vacation is here again, and much of our organizational work has come to a standstill. It is a time of rest, yet all is not calm, for in the past few months many events have occurred within our community which have robbed many of us of our spiritual calm.

We realize, of course, that this is a time of upheaval. Reform

movements are under way all over the world. Old, worn-out standards are giving way to new, more timely ideas and standards which are more in keeping with the needs of modern life. This changeover is not always accomplished harmoniously or in an orderly fashion. It is true of the struggle of the Ukrainian Catholic Church community for the

autonomy of the Ukrainian Catholic Church. It is a struggle which has lately taken on very sharp and bitter overtones.

Our American-born membership has reacted in various ways to this problem. The majority condemn the idea and methods of struggle on the religious field. Their attitude can be understood when one considers that our Church is the central bond of our community and a spiritual treasure which we would not wish to ruin.

Yet each struggle has its roots and its reasons. Before we can condemn we must understand what we are condemning. We must understand the issues involved. We must listen to intelligent voices from the opposition, for understanding the problem constitutes one half of its solution.

We shouldn't forget this during our summer vacation. We can converse with our friends and acquaintances on this subject. We can listen to various sides, try to understand various opinions. Only in this way will we be able to correctly grasp the situation and jointly find a solution to a most difficult problem.

Women, particularly, can do much in this respect. They can soothe ruffled feelings, help to ease tensions. This is very important at this crucial time when the solution to our troublesome religious problem can be reached only by clear and rational minds. If we wish to save our Church, we must heed the call to love our neighbor — perhaps the most difficult of God's commandments.

Bohdan Krawiuc:

* * *

From fields and groves, my teeming native land,
I took some samples to a foreign strand,
A few small songs, a bunch of vital words,
Placed in a knapsack that a charm begirds.
Lovage and thyme I took, and sage and rue,
To guard from me all spells, and poisons too . . .
And bitter wormwood's leaves also carried;
But all these are bow dust, by friction harried —
Today I feel keen bitterness of heart . . .
Yet I have kept some yevshan*) herb apart,
So that my sons may one day catch its scent
And find their way home from this banishment.

* *

Like birds far off, by thundering storms behests,
We have been driven from our stars and nests.
Flames came in floods. And all our homes and plans
Were burned to ashes — and our little clans
Fled like the birds, without a rest, it seems .
Some memory, some ember of our dreams
We sought to save, to cherish in our hearts —
About our native land. A dark path starts
Forever from its fields to lands afar . .
These we have found, but lost our homelands are —
Today we beg a tempest may arise
And take our children to those lands we prize.

*) In Ukrainian folklore, a herb whose smell recalls one's native land.

Translated by C. H. Andruseshyn and Watson Kirkconnel

ART GETS EXPOSURE: From left to right: Lesya Ruebsamen, TV personality Kay Russell, Oksana Fedorowycz, UNWLA Branch 85 president

REPORT OF UNWLA BRANCH 85 IN SYRACUSE, N. Y.

The ladies of the Ukrainian National Women's League of America, Branch 85 of Syracuse, N. Y., appeared on WSYR television, Channel 3, on Wednesday, April 7, as guests of TV star and radio personality, Kay Russell.

Miss Russell's program, "Ladies Day," featured a "Ukrainian Easter Egg Demonstration" performed by Mrs. Oksanna Fedorowycz and Mrs. Lesya Ruebsamen.

Both ladies were attired in brightly colored Ukrainian folk costumes, Mrs. Fedorowycz's costume being from the Poltava region and Mrs. Ruebsamen's costume from the Lemko region.

Preceding the demonstration, Mrs. Fedorowycz informed the public how pysanky came to us from antiquity, and that they were decorated in honor of spring, symbol of the rebirth of a new life.

Mrs. Fedorowycz went on to say that pysanky were used in rituals and pagan religious ceremonies. In 988 A.D. when Kievan Rus'-Ukraine accepted Christianity from Byzantium, the traditions of the folk calendar of the seasons were easily adopted to the new religion. She also stated that pysanky symbolize the resurrection of Christ, and that they were exchanged during the three days of the Easter holiday and given with the greeting "Khrystos Voskres" (Christ is Risen).

She also indicated that the ingenuity of Ukrainian women created this art. The beautiful, delicate and intricate designs on pysanky make them unique in the world, and they are defined by scholars as a separate branch of Ukrainian folk art. Mrs. Fedorowycz also stated that scholars sometimes disputed which was first, embroidery or the art of making pysanky. It is agreed that one influenced the other, and that pysanky come from the word meaning to write. In the United States they are known as Ukrainian Easter eggs.

Immediately after the introduction, Mrs. Fedorowycz demonstrated the first stages of applying wax to an egg. Then the TV camera focused on two charts drawn by Mrs. Ruebsamen while she explained to the viewing public the three classifications of Easter egg decorations. She stated that they are: geometric, which is the oldest; the plant, which could be either geometric or realistic; and the animal, which is the most difficult to draw because of the surface of the egg.

She took time to mention some of the symbols on the charts, for example from the

geometric category — dots (being the simplest and oldest form symbolizing heavenly bodies or stars) and the ribbon, which encircles the egg forming an endless line symbolizing eternity. Stars were also shown, which are the most beautiful of the geometric designs.

In the **plant category** emphasis was placed on the rose, which is similar to the star except that it has a small yellow triangle in the center which signifies the stamen of the flower.

In the **animal category** emphasis was placed primarily on the animal's body, for example, the ram's horns. Mrs. Ruebsamen explained that only animals native to the locale were used on the pysanky.

In conclusion, Mrs. Fedorowycz melted the wax from an egg in its first stage. They then presented Kay Russell with a pysanka decorated with Church motifs from the Hutzul region. The program concluded with a close-up of pysanky.

A leader does not walk behind with a whip, but is out in front with a banner.

From left to right: Models Halia Tymchenko, Roksolanna Tymiak, Kay Russell (TV personality), Hania Wozniak and Valia Hvozda as they appeared on WSYR television

What to read by Marty

Goldelman, Solomon I. **Jewish National Autonomy in Ukraine, 1917-1920.** Translated from Ukrainian by Michael Luchkovich. Chicago, Ukrainian Research and Information Institute, 1968. Pp. 131.

Ukrainian-Jewish relations have been overshadowed by tragic misunderstandings. Few people today know of the brief era during the Ukrainian National Revolution when Ukrainians and Jews cooperated and planned for a common future in a free Ukrainian state. The Ukrainian National Republic had a special Ministry for Jewish Affairs and the Jewish minority was granted a national autonomy, the extent of which, according to Solomon Goldelman "stands alone in the entire history of the Jewish people in diaspora."

Solomon I. Goldelman of Jerusalem, a Zionist scholar and the founder of the Institute for Zionist Education and the Jewish Folk University, was also at one time an active political Jewish leader in Ukraine, a member of the Ukrainian government, and later, in exile, a professor at the Ukrainian Academy of Economics in Czechoslovakia. He writes about the Jewish autonomy in Ukraine — that "rare experiment in ethnic democracy" — from his own special vantage point, on the basis of first hand knowledge; he makes a serious attempt at scholarly detachment and has many interesting analytical insights.

OUR DELEGATES AT THE GFWC CONVENTION

On June 5-10, 1971, the 80th Annual Convention of the General Federation of Women's Clubs was held at the Pittsburgh Hilton Hotel. "Action for a Better Environment" was the Convention theme. Therefore all aspects of the physical, the scientific and the spiritual approach

to this problem of American life were presented and discussed by outstanding speakers from all spheres of American life.

The Ukrainian National Women's League (Soyuz Ukrainok Ameryky) entered the arena of world women's organizations long ago. Among these was also GFWC, which we joined in 1948, and whose Conventions we have attended year after year. We followed the growth of this largest women's organization in the world — (eleven and one-half million members) — and made friends among its members. Simultaneously we got them acquainted with our problems and the struggle for freedom led by our enslaved nation.

Ukrainian delegates at the GFWC Convention were on an equal plane with other Convention delegates and were presented by the GFWC President, Mrs. Earle A. Brown at the morning session of June 10. Mrs. Anastasia Volker of Detroit represented Soyuz Ukrainok Ameryky and Mrs. Maria Kwitkowsky represented the Ukrainian Gold Cross. An International Banquet was held on the same day, and delegates of 54 different countries of the world were presented at this affair. Mrs. Natalia Pazuniak Secretary of the World Federation of Ukrainian Women's Organizations, was presented together with Mrs. A. Volker and Mrs. M. Kwitkowsky.

The Ukrainian delegates had many opportunities to get acquainted with outstanding American leaders. Leaflets about UNWLA and our Folk Art Museum were distributed.

NEW BOOK ON EASTER EGGS

Georgetown Publications in Ann Arbor, Mich. have published a color book entitled "Decorate your own Ukrainian Easter eggs," by Anne Wehrer and Mary Ashley.

The book gives designs for 12 Ukrainian Easter eggs with explanations for the symbols employed. Instructions on how to make Easter eggs are included.

PYSANKY SLIDES

In 1968 a Kiev publishing house put out an album of pysanky from various regions of Ukraine. Because only a very small number of the albums were published and they are now out of print, the UNWLA Home Office made slides of the major types of pysanky which appeared in the album.

The complete set includes 25 slides of 50 Easter eggs. The slides will be made available to UNWLA Regional Councils for showings in the various Branches.

UKRAINIAN RECIPES

From the book "Ukrainian recipes for festive occasions," published by Home Economic's Committee of Branch 12, UNWLA, we print this recipe:

Coffee Cake with Poppy Seeds

2 cups flour sifted
½ teasp. baking powder
¾ cup butter
4 tbsps. sugar
3 egg yolks
4 tbsps. wine or sour cream
½ teasp. vanilla
½ teasp. grated lemon peel

Filling:

½ lb. poppy seeds, ground
1 cup sugar
4 egg yolks
2 eggs
1 teasp. vanilla
grated lemon peel

Preheat oven to 350 degrees.

Sift flour with baking powder and cut in butter. Add remaining ingredients and knead only to combine them. Roll out ¾ of the dough to fit a greased and floured baking pan (13 by 9), and having dough come up ½ inch around the sides of pan.

Pour boiling water over poppy seeds, drain and grind.

Beat ground poppy seeds with sugar and eggs, add flavorings and spread on dough.

Boil out remaining dough, cut narrow strips and make a lattice crust on top of filling. Brush with slightly beaten egg white. Bake 40 to 45 minutes. Yields 24 two inch squares.

Олена Цегельська

К. С.

ни смакували єн ягідки

Діти дуже люблять ягідки, а особливо мала Ірка. Коли довідалась, що ньогодні по обіді будуть суніці — то аж підскочила з радості. Нетерпеливо ждала обіду.

Нарешті діждалась тієї пори. Тихенько, немов мишка проховзнула до їдальні, бо мама цього перед обідом не любила. І ось побачила як перед кожним накриттям червоніє мисочка ягідок і пахне, пахне!

Нагло стала, немов укопана. Чи її брат і сестри не дістали більшого пайку? Цього не може бути! Певне матуся помилилась...

Миттю знайшла раду на те. З кожної мисочки надібрала по кілька ягідок і доложила собі. Ніхто й не помітить, подумала. Але не так воно сталося. Бо коли мама закликала всіх на обід, то брат і сестри станули здивовані довкруги стола.

Глянули — Ірка сидить на своєму місці, записана, спустивши очі вниз. А перед нею мисочка, вивершена ягодами неначе для трьох. А всі інші мисочки зовсім мізерні. Глянули діти по собі і давай сміятися. Стали тицяти пальцями на Ірчину мисочку. Що це сталося? А брат Влодко, що вже до гайскулу ходить і грубим голосом говорить: — От, сестричка! От, наш мізинчик! Не любить нас! Любить лиш себе! Самолюб!

В цю хвилину надійшла мама з вазою борщу. Зразу здогадалась у чому справа. Наказала всім сідати на свої місця і принесла з кухні полумисок із рештою ягід. Тоді з усіх мисочок зсипала до полумиска і наново розділила всім однакову пайку. Всі почали їсти обід.

А потім — як смакували всім сунічки! Діти то посипають собі їх цукром, то поливають сметанкою. Одна Ірка бере ягідку за ягідкою без радості. Чомусь ніхто

не подає їй цукру ані сметанки, так наче б усі про неї забули. І не смакують їй ягідки, о ні! Вже не може більше, лишає кілька їх в мисочці. Тоді нагло встає і каже: — Мамусю, дякую за обід, не можу вже більше.

А далі, як не розплачеться в голос, як не вибіжить до своєї кімнатки! А там кинулась на своє ліжечко і голосно захлипала.

Вибігла за нею старша сестра Ася та й брат Влодко станув у дверях. А вона ридає: — Ой, мене вже ніхто не любить! А я вас усіх так люблю! Це неправда, що я самолюб!

— Ну цить уже, не плач — так каже брат Володко. — Правда, сталася біда: ти забула, що всі ми однакові діти у нашої мами. А тепер тобі шкода... ну, і я децю забувся. Але цього вже більше не буде. Ти вже далше наш мізинчик!

Ірка міцніше пригорнулася до брата і засміялася крізь сльози.

НАДОГАНЯВСЯ

Якось у літку молоденька жабка побачила журавля. Той стояв на одній нозі, дрмав.

— Який цибатий птах — подумала жабка. — Я такого вперше бачу.

Жабка була дуже цікава. Дібралася вистрибком до журавля, щоб привидитися до нього. А журавель дрмав собі, ні на що не звертав уваги.

— Чи тобі набридло на двох ногах, чи в тебе одна нога болять? — спитала жабка, бо їй дуже хотіло дізнатися, чому цей птах одну ногу підніс.

— Ні, нічого в мене не болять, — знехотя відповів журавель, — дрмається мені та й годі.

— Може ти на когось сердисься? — допитувалася жабка.

— Ні, ні на кого не серджусь.

— Тоді пограймось разом, бо мені самій нудно.

— Ні, я вже награвся.

— То пострибаймо разом.

— Ні, я вже настрибався.

Журавель і жабка

Чому крокодил нападає на людину?

Австралійська казка

От знову настали літні вакації для шкільної дітвори! І наші українські діти мають змогу, де б вони не були, цілі дні користатися з яскравого проміння гарячого сонця, дихати на повні груди запашним свіжим повітрям, набиратися сил і здоров'я на наступний шкільний рік.

Ті з дітей, що поїхали до якогось відпочинкового дитячого табору, привидляються до життя лісових тваринок і птахів і, може, збирають колекції метеликів або квітів чи рослин.

Ті, що гостюють на фермі у родичів чи знайомих, спостерігають телят чи ягнят у полі та маленьких пухнастих курчаток і качаток на подвір'ї, що заклопотано шукають у траві жучків і червяків, а, стомившись, ховаються під крилами своїх матерів для відпочинку.

Ті ж діти, що перебувають на березі моря або річки, будують з піску фортеці і з насолодою купаються та плавають у синіх хвилях морської чи річкової води.

Але всі діти, де б вони не були і що б вони не робили, все люблять послухати цікаву казку, почути щось нове, їм невідоме.

Всім їм, а особливо тим, що спочивають цього літа біля моря чи річки, цікаво буде довідатися, чому крокодил нападає на людину.

Про це розповідала старенька австралійська бабуся своїм онукам, виражаючи їх на літній відпочинок до північної частини Австралії на березі Індійського океа-

— То хоч у доганялки пограймаю. Я тікатиму, а ти лови.

— Ні, я вже надоганявся.

— Кого ж ти доганяв? — спитала жабка, оглядаючись на всі боки. — Нікого ж тут немає!

— Доганяв я таких базік, як ти. Надоганявся так, що живіт в мене повний. Відкладім доганялки на завтра — сказав і знову задрімав.

Лупала жабка очима, лупала, та так нічого й не зрозуміла.

А ви діти, зрозуміли?

ну, де дуже гаряче літо й багато крокодилів на морському узбережжі і в стоячих водах озер та мулких річок.

„Це було дуже-дуже давно, — сказала вона їм. — Прийшов півень на берег річки й заходився (як це звичайно роблять жури й півні) розгрібати пісок, шукаючи в ньому зерняток чи жучків. На березі тієї річки вигрівався на пекучому літньому сонці крокодил і солодко дрімав. Крокодилеві дуже докучало, що півень гребеться в піску і його тим піском обсипає. Він переліз у кущі і там сховався. Але півень і до кущів підійшов. Терпець урвався крокодилеві, і він гукнув півневі, що його вб'є, якщо той не піде зразу ж геть. На це півень йому відповів, що він крокодилеві брат, а братів убивати не можна.

Крокодил дуже здивувався й обурився, таке почувши. Що є спільного між цим нахабним крикуном і крокодилем — володарем стоячих вод і морських берегів?! Він одразу скликав інших мешканців цієї місцевості: ящірок, жаб, гадюк та інших плазунів. Вони урочисто ствердили, що тільки плазуни є родичі крокодила, а півні й жури до їхнього гурту не належать.

Півень теж покликав птахів, і зачалася сварка між плазунами й птахами.

Саме в цей час якийсь мисливець проходив стежкою коло них. Птахи й плазуни звернулися до нього і попросили його сказати, хто з них має рацію.

Спинившись коло них і трохи подумавши, мисливець сказав їм, що крокодил і півень на правду брати, бо і крокодили і півні вилуплюються з яйця.

Сказав так мисливець і пішов своєю дорогою. Він і гадки не мав, що своїми словами він зробив крокодилів вічними ворогами людини. Бо (як це не дивно!) мстивий крокодил розгнівався не на півня й увесь курячий рід, а на людину, бо вона сказала йому правду, якої він не міг заперечити.

„З того часу, — казала бабуня австралійка своїм онукам, — крокодил завжди нападає на людину, коли її побачить. І тому треба бути дуже обережним у місцевостях, де живуть крокодили, бо вони кладуть свої яйця не в воді, а на березі. А малі крокодиленята дуже завзяті й войовничі. Вони починають нападати на людину ще зовсім маленькими і хоч, звичайно, не можуть відкусити людині ногу мало не по коліно, як це роблять дорослі крокодили, але можуть дуже поранити її своїми гострими зубами“.

ГОСПОДИНЯ

Стань, почисть коло порога
І одну, і другу ногу.

Я підлогу мила, мила,
На поріг рядно стелила.

А ти в хату зайшов,
Чом не витер підшов?

Носа вгору не дери,
Слухай старшої сестри!

Інна Кульська

ГРА „ЧИЙ КРАЩИЙ ВІНОК?“

Діти поділені на фівні групи. Кожна група стає у коло. Беруться за руки і йдуть колом ліворуч, проказуючи або співаючи:

Візьмемося за руки
І підемо на луки,
Там сплетемо віночок,
І станемо в таночок.

На останні слова зупиняються, піднімають руки догори. Вчителька тоді каже:

Чий найкращий вінок,
Той і піде в танок.

Діти швидко опускають руки на плечі своїм сусідам. Вчителька відзначає в якому колі діти швидко поклали руки на плечі і додержують рівень кола. Діти з відзначеного кола танцюють під будь-яку пісню, а решта дітей їм плече в долоні. Гра повторюється кілька разів.

Г. Горнобицька ЧУКИ!

Скаче Мицьо-ведмедчук,
Чуки-чуки-чуки-чук!
Ляля б'є в долоні,
Веселенько доні.

Чуки-чуки-чуки-чук!
Чуки-чуки-чуки-чук!

Три громадській роботі

ПАССЕЙК, Н. ДЖ.

Річні Збори 70 Відділу СУА

Дата: 7. лютого 1971 р.

Збори відкрила голова Відділу п-ні Катерина Бук молитвою.

Президія: п-ні Ірина Чайківська, голова, п-ні Леся Мочула, секретарка. З Окр. Ради присутні були: голова п-ні Ірина Кіндрачук і орг. реф. п-ні Зюня Мартинець.

Протокол з останніх Заг. Зборів прочитала п-ні О. Площанська.

Звіти Управи склали пані: Катерина Бук, голова, Олена Площанська, секретарка, Соня Кучкуда, скарбничка і референтки пані: Ольга Школяр організаційна, Олена Бобиляк культ.-освітня і пресова, Марія Мартинюк імпрезова, Дарія Калатало сусп. опіки, Ева Лужняк виховна, Олена Бурбан господарська.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ начислює 60 членок. Відбуто у звітному часі 3 ширших сходин, 6 сходин Управи, виготовлено 3 об'їзники інформаційного характеру. Відділ співпрацює з Окр. Радою і є членом УККА.

б) Культурно-освітня й імпрезова: В лютому святочні сходини в честь Олени Пчілки, де прочитано кілька її віршів і доповідь про її життя та літ. творчість, виготовлений О. Бобиляк. У травні М. Чайківська доповідала про значення і користь із завершення патріархатом організаційної структури не тільки для нашої католи. Церкви, але й для всієї укр. спільноти. В листопаді висвітлено прозорки з поїздки по Україні п. Кобзара, сина довголітньої Союзанки. В лютому виграш льосів на образ, подушку й кераміку приніс 400 дол. доходу. До цієї суми додано ще 400 дол. і уфундовано вітраж до церкви св. о. Миколая в Пассейку із зображенням кн. Ольги. В жовтні відбулися Вишивані Вечерниці, де можна було бачити багато гарно опрацьованих суконь. Відділ брав живу участь у всіх починах Окр. Ради. Передплачує журнал „Український Історик“, є членом-прихильником Музею СУА в Нью Йорку, закупив Енциклопедію Українознавства, дає грошеві датки на Катедру Українознавства і на Університет у Римі.

в) Виховна: Світличка приміщується в Укр. Централі. В діловому році вписаних було 19 дітей. У роках 1969-70 учителькою була п-ні Люба Федун, допомагала їй п-ні Євгенія Турчан. 1970-71 рр. проводили її п-на Марта Цапар, а пізніше п-на Буртик. Улаштовано Ялинку, Свято Матері, закінчення шкільного року й уродини діточок. По 50 дол. зложено на місцевий Пласт і СУМА.

г) Сусп. опіка: Відділ опікується бабусею в Австрії. Зроблено збірку на пакунок для заслуженої людини, переведено збірку на інвалідів, зладжено Великодній кошик потребувачому. Вислано 9 пачок-коверт, 70 пачок до Югославії, 6 до Бразилії, 5 до Польщі, а 120 дол. на Фонд Укр. Церкви в Потребі. Під час Різдвяних Свят Союзанки ходили з колядою на харитативні цілі.

г) Господарська: На ширших сходинах подавалося чай і солодке, а на Вишиваних Вечерницях подбано про складаний буфет.

д) Фінанси: Відділ мав 2,769.89 доларів приходу і 2,666.42 дол. розходу.

У своєму слові голова К. Бук проаналізувала працю Відділу та подякувала членкам за їх співпрацю.

Голова **Контр. Комісії** п-ні С. Квасовська ствердила, що книги в порядку і подала внесок на уділення абсолюторії, який прийнято одногласно.

Голова **Окр. Ради** І. Кіндрачук висловила признання для праці Відділу, запропонувала частіше робити ширші сходини та готуватись до Конвенції СУА, що відбудеться в травні на Союзівці.

До **нової Управи** ввійшли пані — Катерина Бук, голова, Марія Бакалець, заступниця, Олена Площанська, секретарка, Соня Кучкуда, скарбничка. Референтками стали пані — Ольга Школяр організаційною, Олена Бобиляк культ.-освітньою і пресовою, Марія Мартинюк імпрезовою, Ева Лужняк виховною, Дарія Калатало й Ірина Цапар сусп. опіки, Олена Бурбан господарською.

Контр. Комісія пп.: Стефанія Квасовська, Ірина Чайківська й Іванна Рудакевич. **Пресова референтка**

П-ні Марта Яцушко, членка 83 Відділу СУА, провела показ писання писанок у крамниці Гейзбо в Нью Йорку
Mrs. Marta Yacushko, member of UNWLA Branch 83, painted Easter eggs at the Gazebo Store in New York City

НЬО ЙОРК, Н. Й.

Показ писання писанок

У Великодньому часі на 57-ій вул. між 5-сю і Медізон Евню серед найкращих крамниць Нью Йорку відкрилася нова квітлярня. Щоб слонукати прохожих звернути більшу увагу на нову крамницю, це підприємство за посередництвом відомої української книгарні „Арка“ запросило п-ні Марту Яцушко дати показ писання писанок.

П-ні М. Яцушко, членка 83 Відділу СУА, впродовж кількох днів сиділа в українському строю у вітрині й писала писанки. Прохожі зупинялись і придивлялись вибагливій праці. Зацікавлення було таке велике, що багато глядачів заходили до середини, щоб більше довідатись про це давнє, але мало тут відоме мистецтво. Тут також можна було придбати писанчарське приладдя, з чого багато людей скористало.

Крамниця квітів „Gazebo“ осягнула свою мету, бо ж це була для неї знаменита реклама, а сотні прохожих мали нагоду познайомитися з писанчарством, цією своєрідною формою українського мистецтва. **К. Ч.**

Коли зміняєте мешкання, не забудьте повідомити нас про зміну Вашої адреси.

Із Великоднього Базару у Вотервліті:

П-ні Анна Базар пише писанки, а їй приглядаються Маруся Кошикар і Андрійко Мокій.

On the Easter Bazaar of Branch 99 in Watervliet, N. Y. Mrs. Anna Bazar was demonstrating Easter egg painting.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

З діяльності 88 Відділу СУА ім. кн. Ольги

У березні ц. р. наш Відділ улаштував аж три імпрези:

Попис молодечих талантів. Дня 21. березня 1971 р. членство місцевого Юного СУМА могли проявити себе на цьому пописі. По закінченні цієї імпрези запрошено виконавців програми і присутню на залі молодь до перекуски, що її приготували членки. Виступ і спільна зустріч пройшли задовільно. Підготовою зайнялись — вих. референтка С. Колодій і прес. референтка С. Кусень.

Показ Великоднього стола. У днях 25. і 26. березня в банку Тирд Федерал Сейвінг енд Ловн Асс'н накрито святочний стіл, а поруч менший стіл із зразками нашого нар. мистецтва. Цим зайнялась секретарка Відділу п-ні Євгенія Товт і вдало це виконала. При влаштуванні і дижурах допомагали їй голова Олександра Палько і п-ні Стефанія Грет, а при дижурах пп. М. Нищот, Катря Данко, Соня Товт, Параскева Щирба, Стефанія Терлецька, Катря Семен. Усі дижурні були вбрані у вишивані блюзки і на це відвідувачі звертали дуже увагу. На столі пишалась гарно випечена паска, як пеклася в с. Базниківці, пов. Бережани, а її подарувала п-ні Параскева Щирба. Дижурні давали інформації про наші страви і звичай і роздавали друковану лютючку, де був

короткий огляд історії України. Про цю виставку була подана інформація у місцевій американській і польській газеті.

Святочні сходи́ни в пошану Лесі Українки. Дня 28. березня по Службі Божій членки й громадяни зійшлися в церковній залі. Сходи́ни відкрила голова Олександра Палько. Цікаву доповідь про поетку виголосив проф. Остап'як, де схарактеризував її по-стать і творчість. Подяку доповідачеві зложила п-ні Кусень.

Софія Кусень
пресо́ва референтка

БЕТЛЕГЕМ, ПА.

Господарський показ у 91 Відділі СУА

В днях 13. і 14. березня 1971 р. відбулись давно заплановані лекції куховарства — господарський показ, що його перевела п-ні Ірина Кашубинська, господарська референтка Централі СУА і голова Окр. Ради в Клівленді.

Голова Відділу Надя Цегельська привітала дорогою гостю і всіх присутніх (понад 80 осіб) та передала слово п-ні Кашубинській, яка приступила до приготування Великоднього прийняття. Приготовано сліду́ючі страви: мигдаловий торт, завиванці з курки, напихані канапки, паштет із курячих печінок, сирну паску, оселедеву салату. Кожна учасниця лекцій дістала видруковані приписи, щоб

легше було зрозуміти, як підготовляти всі страви. Лекції проваджено українською мовою, а тому, що більшість присутніх не розуміла по-українськи, пп. Н. Цегельська і Б. Михайлів перекладали на англійську мову. По закінченні першої лекції, при каві й солодким, учасниці мали змогу поговорити з п-ні Іриною, розпитати про українські страви, навчитись багато для них нового.

Другого дня, 14. березня, прибуло ще більше заінтересованих як у суботу й уважно сліdkували за виконанням чудових прикрас на приготовані страви. Один почерк ножа, звинний рух руки і перед очима присутніх появились чудові рожі, фіялки, нарциси, ромени, крокуси, грибки. Присутні нагороджували п-ні Ірину бурхливими оплесками і висловами вдовolenня і захоплення. По закінченні лекцій учасниці мали змогу попробувати всього, що вміла рука п-ні Ірини приготувала.

Це була дуже вдала імпреза, бо дала змогу американкам за́пізнатися з вибагливими українськими стравами.

Марія Корчевий
господарська референтка

ГАРТФОРД, КОНН.

Доповідь про наркотики

Заходами 93 Відділу СУА дня 4-го квітня ц. р. відбулася доповідь на тему: „Наркотики — проблема наших днів“ з участю інж. Ігоря Раковського з Нью Йорку і місцевого лікаря д-ра Михайла Яцуха.

Д-р Михайло Яцух вияснив із медичного боку небезпеку вживання наркотиків та різних, неприписаних лікарем таблеток, а інж. І. Раковський, опираючись на досвіді своєї праці в цій ділянці, докладно вияснив наслідки вживання наркотиків і подав практичні вказівки, як боротись із цією проблемою. Свою доповідь ілюстрував він показом усіх тепер уживаних наркотиків. Присутні з великою цікавістю вислухали доповідь, а потім ставили ще ряд питань, на які доповідачі давали додаткові точні пояснення.

Наш Відділ широ дякує інж. І. Раковському та д-рові М. Яцухові за те, що безінтересовно посвятили свій час, а гроші, зібрані з добровільних вступів, пересилає через Централю СУА 30.00 дол. на хворих залишенців у Німеччині.

Анна Любинська, голова

Леся Українка:

Як я умру, на світі запалає
Покинута вогонь моїх пісень,
І стримуваний племін засіяє,
Вночі запалений, горітиме удень.

ВОТЕРВЛІТ, Н. Й.

Із діяльності 99 Відділу СУА
ім. Лесі Українки

Дня 4. квітня 1971 р. наш Відділ улаштував першу в цій місцевості виставку нар. мистецтва і Великодній Базар. Імпреду попередила стаття в місцевому щоденнику, де авторка А. Базар розказала про символіку і техніку писання писанок.

У центральному місці виставки накрито Великодній стіл. По середині пишалась великодній паска роботи п-ні О. Сенети, чудова бабка виконання п-ні А. Базар, а поруч інші святочні страви. Для декорації служила керамічна ваза з базьками і трираменний свічник.

На сусідньому столі розложено керамічний комплет на 12 осіб, власність п-ні І. Когут, і він теж звертав на себе загальну увагу.

У центрі залі був показ писання писанок, що його проводила п-ні А. Базар, а їй помагали місцеві дівчатка вже третього тут народженого покоління п-на Анна Марія Постолювська і п-на Діана Максимик. Дальше були розложені на 20 столах різні зразки нашого народнього мистецтва. Кожен стіл був уложений в іншому стилі, за що належить подяка п-ні Іванні Бучак. Один стіл присвятили ми мистецьким репродукціям і літературі про наше мистецтво.

В обох кінцях залі був розложений наш святочний крам. З одного боку печиво, якого не могли ми настачити, хоч пекли його дві доби, а наша госп. референтка п-ні Е. Коцур не жаліла труду й сил, щоб постачати нам харчів. У другому кінці продавали ми скатерки, кераміку, писанки, платівки, хустки. Рівнож дали вишивану подушку на вигравку, що її пожертвувала наша голова Д. Кушнір. Другою нагородою була лялька у вишиваній суконці, що її подарувала п-ні Ф. Кошикар.

Виставку відвідав наш конгресмен Стратон і багато американської публіки (біля 2,000 осіб). Дехто з тут народженої молоді дякував нам за те, що ми показали їм наші культурні надбання, про які вони лиш чули, а ніколи їх не бачили. Одним словом — виставка увіччалась гарним моральним, як рівнож матеріальним успіхом.

Присутня

ШИКАГО, ІЛЛ.

З діяльності 101 Відділу СУА
ім. Ліни Костенко

Дня 8. травня ц. р. наш Відділ улаштував дуже вдалий Літературний Вечір. Зала „Левів“ заповнилася переважно молодими гістьми. За президентним столом сиділи пп.: Марійка Гриневич, Галина Траверза, Марійка Войтович і Соня Гриневич; вони відчитували поезії та проводили Вечором. Відкрила його голова Марійка Гриневич. Довшу частину Вечора присвячено творчості Ліни Костенко. З її поезій було прочитано приклади любови до Батьківщини, землі, мови і народу. У любовній ліриці Ліни Костенко можна відчутти її трагічне життя і судьбу.

Крім поезій Ліни Костенко відчитувано твори інших „шестидесятниць“: Валентини Ткаченко, Віри Артимонової, Любови Забашти, Ірини Жиленко й Ганни Світличної. Остання виявила в своїх поезіях силу слова Лесі Українки.

У другій частині виступало п'ять молоденьких пластунок із гуртка „Русалки“ в мальовничих китарях. Вони відспівали три пісні. Публіка прийняла їх незвичайно тепло. Опісля відбулася гостина.

Вечір був такий удалий, що гості виявили бажання, щоб 101 Відділ повторив його ще раз восени.

Уже другий рік ми збираємо від кожної членки грошові пожертви та робимо Великодні кошики. Вони призначені для потребуючих українських родин у Шикаго. Роздачею кошиків займалася референтка супс. опіки Арета Мартинюк та імпредова реф. Марійка Войтович. Веселіше було нам святкувати, бо ми знали, що помогли потребуючим.

Пресова референтка

ІЗ ЛИСТІВ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ

З нагоди Дня Батька

З нагоди Дня Батька в залученні (без крику й особливого скандалу) висилаю чека на суму 6 дол. з проханням продовжити передплату Вашого цінного журналу моїй дружині. До такої похвальної акції закликаю всіх батьків, щоб вони в цей день відкрили своє шире партійне серце й зашиту (десь під лівим рукавом) потайну кишеню, з неї витрясли 6 дол. і щоб щиро замовили своїм дорогим жіночкам журнал „Н. Життя“.

З пошаною до Вас

розчулений Батько і прихильник
В. І., Клівленд

Леся Українка:

Коли б кайданів брязкіт міг ударить
Перуном в тій заспані серця,
Спокійні чола соромом захмарить
І нагадать усім, що зброя жде
[борця!]

SPIRIT of FLAME

A COLLECTION OF THE WORKS OF

LESYA UKRAINKA

Translated by Percival Cundy

Foreword by Clarence A. Manning

**З НАГОДИ ГРАДУАЦІЇ
подаруйте
ДОЦІ або СИНОВІ
„Дух Полум'я“**

Лесі Українки
англійською мовою
у перекладі Персіфаля Канди
з передмовою К. Маннінга
Ціна \$5.00

**АЛЬБОМ
Історичний одяг
українки**

12 листівок
із текстом і поемою
ЛЕОНІДА ПОЛТАВИ

Ціна 3 дол.

Замовляти:

**Ukrainian National Women's League
64 Branch
142 Second Ave.
New York, N. Y. 10003**

2nd CLASS POSTAGE
PAID AT PHIA., PA.

Return to "OUR LIFE" Magazine
4936 N. 13th St., Philadelphia 41, Pa.
RETURN POSTAGE GUARANTEED

Централа одержала

в часі від 1. до 15. березня 1971 р.

ПРЕСОВИЙ ФОНД:

Від. 11 Трентон	25.00
„ 26. Дітройт	20.00
„ 27 Дітройт	5.00
„ 48 Філадельфія	15.00
„ 55 Лос Анджелес	5.00
„ 57 Ютіка	10.00
„ 64 Нью Йорк	25.00
„ 82 Бронкс	1.00
„ 99 Вотервліт	10.00
Відділ ЛУКЖ, Монтреал	10.00
Омелян Ляшкевич, Дітройт	10.00
Ліда Лемішка, Балтимор	6.50
По 5.00 дол.: Мирослава Савчак, Бронкс, Надія Хойнацька, Гарвей, Марія Блаженко, Кліфтон, Богданна Титла, Газбрук, Марія Синейко і Ми- хайлина Чайковська, Філадельфія.	

По 4.00 дол.: Юлія Белей, Шерман,
Надя Гадзера і Михайлина Городи-
ська, Шикаго, Любов Тимчук, Нью
Йорк, Ангела Таланюк, Балтимор,
Емілія Онишкевич, Ірвінгтон, Стефа-
нія Легета, Дітройт.

По 3.00 дол.: Ірина Остапчук, Бо-
фало, Євгенія Новаківська, Філадель-
фія, Ольга Целевич, Нью Йорк.

По 2.00 дол.: Євгенія Шпірка, Ір-
вінгтон, Анна Вацлавська, Форест
Гилс, Марія Ярмолюк, Сомерсет, Сте-
фанія Лукомська, Нью Гейвен, Юлія
Вертипорох, Бруклін, Ліна Басюк,
Шикаго, Анна Маньовська, Ньюарк,
Ольга Кіфяк, Нью Йорк, Анізія Струц,
Шикаго, Віра Кушнір, Йонкерс, Ана-
стасія Забродська, Ленсінг, Магдали-
на Шевчук, Ст. Пітерсбург.

По 1.50 дол.: Анна Іванів, Форт Ірі.

По 1.00 дол.: Наталка Мухин, Нью
Йорк, Юлія Семанишин, Бунктон,
Люба Фалько, Бавнд Брук, Стефанія
Євчук, Бінгемтон, Люба Федорко,
Дітройт, Надія Зінкевич, Балтимор,
Стефанія Гуцалюк, Бруклін.

ФОНД „МАТИ й ДИТИНА“:

Від. 12 Клівленд	15.00
„ 13 Честер	20.00
„ 22 Шикаго	168.00
„ 26 Дітройт	5.00
„ 27 Питтсбург	10.00
„ 33 Клівленд	10.00
„ 47 Рочестер	22.00
„ 55 Лос Анджелес	10.00
„ 64 Нью Йорк	90.00

„ 68 Сиракузи	90.00
„ 69 Лорейн	150.00
„ 83 Нью Йорк	15.00
Розалія Гуміняк, Шикаго	5.00

МУЗЕЙ СУА:

Окр. Рада СУА, Нью Йорк	100.00
Від. 8 Бронкс	10.00
„ 22 Шикаго	50.00
„ 34 Коговз	30.00
„ 48 Філадельфія	30.00
„ 57 Ютіка	25.00
„ 74 Шикаго	25.00
Оксана Ткачук, Дітройт	10.00

ФОНД „ЦЕРКВА В ПОТРЕБІ“:

Від. 33 Клівленд	35.00
„ 67 Перт Амбой	50.00
„ 74 Шикаго	25.00

„ФОНД 500“:

Від. 64 Нью Йорк	10.00
„ 74 Шикаго	25.00

З подякою

Ольга Муссаковська, секретарка
Ірина Качанівська, касієрка

АЛЬБОМ УЗОРІВ

Українські

Народні Вишивки

Серія 3

Взори з Галичини, Буковини
й Київщини

Ціна 2 дол.

Заходами

93 Відділу СУА у Гартфорді

вийшла книжечка

Олени Степанів:

Напередодні

великих подій

Переживання і думки 1912-14 рр.

Ціна 1 дол.

Замовляти в Централі СУА

ЗБІРНИК МАТЕРІЯЛІВ

Курс Працівників

Дошкілля

Зшиток 1.

Зміст:

- I. Пеленська: Курс Працівників До-
шкілля
- I. Винницький: З проблем розвитку
вої психології дитини
- Я. Телепко: Програма й методика
навчання у дитячому садку

Ціна 2.50 дол.

Замовляти в Централі СУА

Василь Барка

„ЖОВТИЙ КНЯЗЬ“

Повість, яка описує большевиць-
ке знищення України через при-
мусову колективізацію з допомо-
гою штучного голоду в 1933-4 рр.

Видана заходами

86 Відділу СУА

Ціна 3.00 дол.

Замовляти:

Natalia Klapischak

167 Norman Rd.

Newark, N. J. 07106

Окружна Рада СУА у Шикаго

видала книжку для дітей

Романа Завадовича:

Чародійні музики

з ілюстраціями Юрія Козака

Книжка присвячена пам'яті

Марії Яримович,

провідної Союзянки нашого міста

Ціна 2.50 дол.

Замовляти:

Ukrainian National Women's
League

936 N. Western Ave.

Chicago, Ill. 60622